

Fredag den 13. maj 2011 (D)

1

94. møde

Fredag den 13. maj 2011 kl. 10.00

Dagsorden

1) 1. behandling af lovforslag nr. L 206:

Forslag til lov om ændring af lov om garantifond for indskydere og investorer, lov om finansiel stabilitet og ligningsloven. (Indførelse af medgiftsordning for nødlidende pengeinstitutter).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).
(Fremsættelse 29.04.2011).

2) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 95:

Forslag til folketingsbeslutning om, at elselskaber, der lukker for strømmen til en husstand, skal underrette de sociale myndigheder.

Af Meta Fuglsang (SF) m.fl.
(Fremsættelse 29.03.2011).

3) Forhandling om redegørelse nr. R 12:

Klima- og energiministerens energipolitiske redegørelse 2011.
(Anmeldelse 27.04.2011. Redegørelsen givet 27.04.2011. Meddelelse om forhandling 27.04.2011).

4) Forhandling om redegørelse nr. R 13:

Klima- og energiministerens klimapolitiske redegørelse 2011.
(Anmeldelse 27.04.2011. Redegørelsen givet 27.04.2011. Meddelelse om forhandling 27.04.2011).

5) Forespørgsel nr. F 37:

Forespørgsel til klima- og energiministeren om klimapolitiske og energipolitiske initiativer.

Af Lars Christian Lilleholt (V), Ole Hækkerup (S), Per Dalgaard (DF), Anne Grete Holmsgaard (SF), Jørgen S. Lundsgaard (KF), Margrethe Vestager (RV), Per Clausen (EL), Villum Christensen (LA) og Per Ørum Jørgensen (KD).
(Anmeldelse 26.04.2011. Fremme 28.04.2011). Eventuel afstemning udsættes til tirsdag den 17. maj 2011.

Kl. 10:00

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Mødet er åbnet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) 1. behandling af lovforslag nr. L 206:

Forslag til lov om ændring af lov om garantifond for indskydere og investorer, lov om finansiel stabilitet og ligningsloven. (Indførelse af medgiftsordning for nødlidende pengeinstitutter).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).
(Fremsættelse 29.04.2011).

Kl. 10:00

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Forhandlingen er åbnet. Hr. Torsten Schack Pedersen som ordfører for Venstre.

Kl. 10:00

(Ordfører)

Torsten Schack Pedersen (V):

Gennem hele finanskrisen har regeringen og et bredt flertal i Folketinget taget en lang række initiativer for at sikre den finansielle stabilitet i Danmark. Med bankpakker og kreditpakker har vi taget initiativer for at sikre, at den finansielle sektor har haft mulighed for at klare sig meget skånsomt igennem krisen, ikke bare for sektorens skyld, men for hele samfundets skyld, da den finansielle sektors tilstand jo har stor betydning for både privatpersoner og for erhvervslivet generelt.

Senest har vi med bankpakke III sikret en model for, hvordan reglerne skulle være, hvis en bank ikke længere kunne overleve. Vi havde jo nok alle håbet, at bankpakke III ikke var noget, vi skulle se komme i anvendelse, men det har vi desværre set et eksempel på. Det har hele tiden været sådan, at private løsninger skulle gå forud for, at bankpakke III's model skulle træde i kraft. Men for at fremme, at private løsninger kan blive taget i anvendelse i øget omfang, hvis et pengeinstitut kommer i problemer, ja, så udvider vi nu værktøjskassen med det lovforslag, vi nu står med. Lovforslaget betyder, at vi laver en medgiftsordning, således at Indskydergarantifonden kan give en medgift i form af et økonomisk beløb til et pengeinstitut, der overtager en bank, der er kommet i problemer. Ordningen skal være billigere, end hvis Indskydergarantifonden skal udbetale sin garanti, hvis det nødlidende pengeinstitut i stedet går ned. Det betyder altså helt konkret, at vi giver bedre mulighed for en privat løsning, end tilfældet er i dag, og det ser vi meget positivt på fra Venstres side.

Forslaget koster ikke statskassen penge. Det er fortsat branchen selv, der betaler for Indskydergarantifonden, men fonden får altså nu mulighed for at give en medgift til et overtagende pengeinstitut, således at lukning af et dårligt stillet pengeinstitut undgås.

Vi har tidligere haft en lignende model i Danmark, men på grund af EU's statsstøtteregele var det ikke muligt at opretholde den, men oven på den finansielle krise kan man vist rolig sige, at verden ser anderledes ud, og vi kan nu genindføre en medgiftsordning.

I Venstre er vi optaget af, at danskerne har tillid til den finansielle sektor. Derfor har vi lavet bank- og kreditpakker – jo ikke af forkærlighed for den finansielle sektor, men af forkærlighed for hele

Danmark, fordi borgere og virksomheder skal have sikkerhed for, at de penge, man har stående, har man også næste morgen, når banken skulle lukke op. Det er en forudsætning for vækst og velstand, at vi har velfungerende finansielle markeder. Helt konkret betyder det forslag her altså, at vi sikrer et ekstra værktøj i værktøjsskassen af private løsninger, hvis der måtte opstå problemer. Det støtter vi naturligvis fra Venstres side.

Kl. 10:03

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til Venstres ordfører. Så er det hr. Jens Christian Lund som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 10:03

(Ordfører)

Jens Christian Lund (S):

Dette forslag er jo reelt forligsstof, og det er rart at kunne sige til ministeren, at vi i hvert fald nåede at få drøftet det i forligskredsen, for det gjorde vi i går, så det var i sidste øjeblik.

Forslaget er, som Venstres ordfører gjorde opmærksom på, en udbygning af bankpakke III. Bankpakke III trådte som bekendt i kraft den 1. oktober 2010, og med bankpakken var der etableret en ordning til håndtering af nødlidende pengeinstitutter efter den 30. september 2010. Jeg minder om, at bankpakke III kun gælder for institutioner, der modtager indlån, og som derfor har dansk tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed. Vi havde jo, som Venstre også sagde, ikke håbet, at det var blevet sat i værk, men sådan er det.

I bankpakke III er der i enighed noteret, at privatløsningen går forud for bankpakken. Det er vanskeligt at få disse løsninger til at virke, og jeg skal nok lade være med at gå ind i en større religiøs debat med Venstre om, hvorfor det ikke altid er, at de private løsninger virker, men her gør vi så noget, og vi er enige om i forligskredsen at styrke bankpakke III og fremme private løsninger. Det gør vi ved at indføre en medgiftsordning, hvor Indskydergarantifonden får mulighed for at tilføre midler og stille garanti til dækning af nødlidende pengeinstitutters ikkeefterstillede kreditorer, altså de almindelige kreditorer, i forbindelse med at det nødlidende pengeinstituts aktiver overtages af andet pengeinstitut.

For overhovedet at tale om en medgiftsordning skal der selvfølgelig mindst være ét pengeinstitut, der er interesseret, for ellers er det jo ikke interessant. Hvis der nu er flere, åbnes der med loven her mulighed for, at udbud kan være en mulighed. Det står jo ikke ret klart, og det er vel også, som Venstre siger, fordi der har været lidt problemer med EU-fortolkningen, men det er nok hensigtsmæssigt, at der er den mulighed for, at der kan komme et udbud, så de kan se, hvem der vil leve med mindst medgift. Medgift anvendes ikke til dækning af selskabskapitalen og efterstillede kreditorer. Medgift skal benyttes, når det økonomisk er mere fordelagtigt end den almindelige anvendelse af bankpakke III. Og vi er enige om, at pengene kommer fra Indskydergarantifonden. Derfor er der ingen udgift til staten.

Jeg vil sige, at jeg personligt ikke tror, at det her lovforslag løser alle problemer. Det gør det ikke, men det kan godt være, at det kan løse nogle problemer, og det er fint, men beklageligvis kan det ikke løse de værste problemer.

Jeg er meget tilfreds med de høringssvar, som er kommet fra visse sider, og specielt Garantifondens høringssvar er meget, meget grundigt, og det synes jeg da er vigtigt, når vi taler om noget så følsomt som det her, hvor der er medgift, fordi der kan meget let blive en mistanke om, at nogle partier støtter visse banker, og derfor synes jeg, at Garantifondens høringssvar er virkelig flot.

Vi støtter naturligvis lovforslaget, som vi også gjorde i forligskredsen.

Kl. 10:07

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Så er det fru Colette L. Brix som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 10:07

(Ordfører)

Colette L. Brix (DF):

I gamle dage var det skik at give en medgift til husets døtre, når de skulle giftes bort, og medgiften steg, jo dårligere et parti, der var tale om, eller hvis der var tale om en rigtig fin familie, man skulle giftes ind i. Kunne et familiemedlem ikke afsættes, ville det økonomisk være en belastning for familien, og uden hjælp fra en rig svigerfamilie kunne tilværelsen også være temmelig svær. Ja, en svigerfamilie fra det fineste sociale lag kunne måske redde en gammel, men forældet familie.

Sådan er det også i den finansielle sektor i dag. Nu giver vi så tilladelse til, at Garantifonden for Indskydere og Investorer bliver et datingbureau, så de forgældede banker kan blive gift med de rige banker. Vi støtter, at der indføres en medgiftsordning, så det overtagende pengeinstitut enten kan få garantier eller tilskud fra Indskydergarantifonden til at dække underbalancen i det nødlidende pengeinstitut. Løsningen kræver, at det er billigere end at lade det nødlidende pengeinstitut overgå til Finansiell Stabilitet. Her skal fonden jo alligevel betale op til 750.000 kr. pr. indskyder, så det er muligvis billigere at betale sig fra at lade et andet pengeinstitut overtage hele baduljen.

Man kan ikke lade være med at tænke, at hvis det her forslag var kommet sidste år – sådan tænker man jo – kunne det måske have reddet Amagerbanken. Men hellere sent end aldrig. Vi har tidligere haft en lignende ordning, der blev afskaffet i 2007, da der var usikkerhed om EU's godkendelse af tilskuddet. Nu er EU blevet mere bløde i knæene efter finanskrisen og er selv ved at se på at ændre direktivet om indskydergarantiordninger, så der kommer flere muligheder for at redde nødlidende pengeinstitutter. Med disse bemærkninger skal jeg meddele, at Dansk Folkeparti støtter forslaget.

Kl. 10:09

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til DF's ordfører. Så er det hr. Jesper Petersen som ordfører for SF.

Kl. 10:09

(Ordfører)

Jesper Petersen (SF):

SF tog ansvar og var med til at lave bankpakkerne. Nummer to og nummer tre var vi med i fra starten, nummer et har vi kunnet tilslutte os senere – vi fik ikke lov fra starten at være med i den, men bakkede op om den, fordi det var nødvendigt på det tidspunkt i de her meget hektiske dage omkring finanskrisens udbrud og Lehman Brothers' krak at holde hånden under den finansielle sektor, så ikke hele samfundet gik i stå. Det skal ikke misforstås som nogen som helst form for accept eller andet af den grådighed og spekulation, der prægede den finansielle sektor i tiden op til finanskrisen, og som vi jo desværre må sige næppe er overstået endnu. Der er stadig brug for at se på skrappe regulering og bedre tilsyn med den finansielle sektor mange steder i verden.

Men vi tog altså med bankpakkerne ansvar og har fået en måde at håndtere det, at mange banker er kommet i problemer – jo desværre også nogle i Danmark. Erfaringerne har så vist, at det har været svært at afhænde, at afvikle en bank, der er kommet under Finansiell Stabilitet, og at få kunderne tilbage til de almindelige markedsaktører og dermed også få risiciene taget væk fra det her statslige selskab. Derfor har vi syntes, at det er klogt at lave en medgiftsordning.

Vi har støttet det, ønsket det i forligskredsen, så Indskydergarantifonden får mulighed for at give en medgift til et pengeinstitut under Finansiell Stabilitet, så det bliver mere sandsynligt at kunne afhænde det til en privat aktør.

Det er vigtigt for os at understrege, at det er midler fra Indskydergarantifonden, der jo finansieres af finanssektoren selv, der skal bruges til sådan en medgiftsordning, så det er altså ikke skatteyderne, der skal ende med at betale medgiften for at få den lidet attraktive brud afsat på markedet, om man så må sige. Det er værdiansættelsesrådet, der altså foretager en uafhængig vurdering af den forretningsmæssige holdbarhed i løsningen, og sådan en skal der altså være, for at man kan give en medgift.

Skal vi undgå nye krak, undgå, at vi overhovedet kommer i en situation, hvor der er et behov for at bruge bankpakkerne, er det til stadighed et stærkt tilsyn, en stærk regulering af den finansielle sektor, der skal til. Der er vi næppe i mål endnu, men lovforslaget her er en fornuftig udbygning af bankpakke III og mulighederne for at håndtere nødlidende banker, og derfor støtter SF lovforslaget.

Kl. 10:11

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til SF's ordfører. Så er det hr. Jørgen S. Lundsgaard som konservativ ordfører.

Kl. 10:12

(Ordfører)

Jørgen S. Lundsgaard (KF):

Af bankpakke III, som er vedtaget af et bredt flertal af Folketingets partier, fremgår det klart, at pakken alene er et alternativ til, at nødlidende pengeinstitutter går konkurs, og at private løsninger altid skal gå forud for afvikling gennem bankpakke III. I praksis har det dog vist sig vanskeligt at finde sådanne private løsninger i den finansielle sektor. Formålet med dette lovforslag er derfor at forbedre mulighederne for at skabe private løsninger ved nu at give Garantifonden for Indskydere og Investorer mulighed for at yde medgift, i forbindelse med at et eventuelt nødlidende pengeinstitut overdrages til et andet institut.

I Det Konservative Folkeparti hilser vi det velkommen, at det dermed nu bliver nemmere at etablere private løsninger, og vi kan selvfølgelig støtte lovforslaget.

Kl. 10:12

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til den konservative ordfører. Hr. Morten Østergaard som radikal ordfører.

Kl. 10:13

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Det Radikale Venstre har fra starten været med i forligskredsen omkring bankpakkerne, og derfor står vi også bag det her lovforslag.

Jeg kan helt tilslutte mig det, som også fremgår af ministerens fremsættelsestale, som er oversendt til Folketinget – den skriftlige fremsættelse – nemlig, og jeg citerer:

»De erfaringer, der er gjort, har imidlertid vist, at det kan være vanskeligt at finde private løsninger i praksis i den finansielle sektor«.

Det har altså vist sig i praksis, at når et pengeinstitut er nødlidende, er det meget vanskeligt at få andre banker til at overtage det, inden det kommer i den situation, at det bliver en opgave for Finansiell Stabilitet. Det var gældende, før bankpakke III trådte i kraft, og det er desværre også gældende nu.

Derfor kan vi selvfølgelig sagtens støtte, at man forsøger efter at have haft en dialog med branchen at prøve at skabe øgede muligheder og bedre incitamenter til, at sektoren selv går ind og afhjælper

dér, hvor der opstår situationer med nødlidende banker – at de tager hånd om den situation, før bankerne er nødt til at blive håndteret under bankpakke III.

I den sammenhæng kan medgiftordningen være en fornuftig måde at håndtere det på, hvor man altså siger, at i stedet for at vente på, at banken havner i Finansiell Stabilitet og man så sælger ud af enkelte elementer, ja, så kan banker, der er villige til at overtage andre nødlidende pengeinstitutter, få en medgift, som kan modsvare en del af det tab, som må forventes at ligge der i forbindelse med de årsager til, at banken er nødlidende.

Men jeg må også sige, at jeg synes, at behovet for forslaget og ordningen her vidner om, at banksektoren under og her efter finanskrisen ikke i tilstrækkelig grad har været villig til at tage ansvar for at bringe orden i eget hus. Man har ikke været villig til efter vores opfattelse at tage ansvaret for, at der sker den nødvendige konsolidering på det danske bankmarked, og for, at man får hjulpet, sådan at virksomheder og private, som er kunder i nødlidende banker, ikke skal være i årelange relationer til Finansiell Stabilitet, som jo altså formentlig ikke er det bedste sted at drive bank fra. De skal som bekendt ligge og være en meget dyr bank.

Derfor må man sige, at hvis det her kan være med til at smøre kæden en smule, sådan at banksektoren er villig til at højere grad at drage omsorg for, at vi har finansiell stabilitet i Danmark, og at vi ikke får banker, der kommer helt derud til kanten, hvor det eneste alternativ til konkurs er, at bankpakke III træder i kraft og de overgår til Finansiell Stabilitet, kan det selvfølgelig være godt.

Vi kan nok have vores tvivl om, om det er tilstrækkeligt, men ikke desto mindre synes vi, at forslaget her i hvert fald er et forsøg på at komme med en del af svaret på en problemstilling, som er meget tydelig.

Kl. 10:16

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til den radikale ordfører. Fru Line Barfod som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 10:16

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Da vores ordfører på området, hr. Frank Aaen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne meddele, at Enhedslisten ikke kan støtte forslaget.

Vi forstår ikke, hvorfor det er skatteborgerne, der igen skal betale for, at bankerne taber penge. Det fremgår af lovforslaget, at bankerens modtagelse af den såkaldte medgift vil være skattefri. Pengene kommer fra Indskydergarantifonden. Og de bidrag, som bankerne har betalt dertil, har de jo kunnet trække fra i skat. Når de så får pengene tilbage, skal de ikke betale skat igen, så det er altså skatteborgerne, der kommer til at betale. Det går jeg ud fra også er det, der ligger bag, når der står i bemærkningerne, at forslaget i udgangspunktet ikke vil have statsfinansielle konsekvenser – det er altså kun i udgangspunktet, men man kan godt se, at det kan det komme til at få.

I Enhedslisten mener vi jo, at man burde gå ind og sige, at de banker, der har tjent tykt på at vove sig ud i kæmpe spekulationer og spillevirksomhed, også selv burde bære tabene, når det går galt, i stedet for at kræve, at skatteborgerne betaler.

Vi burde se at få en opdeling af banksektoren, sådan at de, der har lyst til at spekulere og spille højt spil, gør det for deres egne penge og ikke for skatteborgerens penge. Og så burde vi til gengæld sikre, at vi har nogle gode banker, der kan tage sig af almindelige menneskers almindelige bankforretninger og kan tage sig af ordentlige, sunde virksomheders almindelige bankforretninger og sørge for, at virksomhederne kan få de lån og kreditter, som de har behov for, i

stedet for at det er skatteborgernes penge, der skal stilles som garanti.

Vi kan slet ikke forstå, at man gennemfører endnu et lovforslag, der skal give penge til bankerne på et tidspunkt, hvor man samtidig sidder og forhandler om, at man vil fjerne efterlønnen for mennesker, der har knoklet i årevis, og som burde have ret til at få en værdig alderdom. På et tidspunkt, hvor man sidder og taler om, hvordan man skal skære yderligere i de offentlige budgetter, altså, at der skal skæres endnu mere på velfærden, skal skæres endnu mere i forbindelse med børnehaver, ældrepleje og sygehuse osv., kan vi ikke forstå, hvorfor bankerne så skal have flere penge. Og derfor er vi imod forslaget.

Kl. 10:18

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til Enhedslistens ordfører. Hr. Villum Christensen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 10:18

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

For os handler dette forslag ikke om efterløn. Vi støtter forslaget om indførelse af den her medgiftsordning i forbindelse med håndteringen af de nødlidende pengeinstitutter, således at vi får en smidigere markedsbaseret afvikling. Det synes vi er sund fornuft. Alle må have interesse i, at Indskyderfonden får færrest mulige omkostninger, og det er vi overbevist om at dette lovforslag vil medvirke til.

Desværre, kan man sige, har staten efterhånden fået nogle erfaringer på området, som tilsiger, at den lidt rigide afvikling efter in-kassoreglerne i bankpakke III kan blive en dyr fornøjelse for skatteborgerne. Det er jo ikke ret længe siden, politikere herinde havde travlt med at bruge overskuddet fra Finansiell Stabilitet, et overskud, som desværre er ved at få et ubehageligt andet fortegn, bl.a. fordi der ikke var de muligheder, som dette lovforslag skaber grundlag for.

Vi synes, at det er et godt forslag, og vi støtter det.

Kl. 10:19

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 10:19

(Ordfører)

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Vi har været igennem en ekstraordinær situation med en international finansiell krise, hvor det har været nødvendigt at gennemføre ekstraordinære tiltag for at sikre den finansielle stabilitet i Danmark. Med bankpakke III har vi taget et stort skridt ved at vende tilbage til en situation uden en generel statsgaranti, og hvor bankerne igen kan stå på egne ben uden økonomisk hjælp fra staten. Med forslaget her styrkes bankpakke III med indførelse af en medgiftsordning. Derfor er jeg glad for de mange positive bemærkninger.

Hvis der er spørgsmål, tager vi dem under udvalgsbehandlingen, men jeg kan konstatere, at der er bred enighed om forslaget her i Folketingssalen.

Kl. 10:20

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ministeren. Når jeg hører ministerens hæse stemme, forstår jeg udmærket ministerens baggrund for en kort debat.

Der er ikke nogen, der har bedt om ordet, og så siger vi tak til ministeren. Forhandlingen er afsluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 95:

Forslag til folketingsbeslutning om, at elselskaber, der lukker for strømmen til en husstand, skal underrette de sociale myndigheder.

Af Meta Fuglsang (SF) m.fl.
(Fremsættelse 29.03.2011).

Kl. 10:21

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Forhandlingen er åbnet. Klima- og energiministeren.

Har klima- og energiministeren mistet sit manuskript? Nej. Værsgo, minister.

Kl. 10:21

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Tusind tak. Jeg skal indledningsvis bemærke, at jeg finder tankerne bag og intentionerne med forslaget gode og sympatiske. Man vil sikre, at elselskaberne ikke lukker for strømmen til en husstand, før de sociale myndigheder er kontaktet, og man vil sikre, at der er tilstrækkelig tid til at træffe de nødvendige foranstaltninger over for børn, enlige og ensomme ældre uden netværk, fattige og andre udsatte i husstanden.

Det er en alvorlig sag at få lukket for strømmen. Vores hjem er bygget op, så det er svært at være uden el. Det er nærliggende at antage, at de fleste lukninger er knyttet til økonomiske og sociale problemer, og det er vigtigt, at de sociale myndigheder, elselskaber og andre har opmærksomhed på problemet.

For så vidt angår børnefamilier, er der allerede i dag regler for, hvornår man skal underrette kommunen. Vi har f.eks. alle i henhold til serviceloven en pligt til at underrette kommunen, hvis vi får kendskab til, at et barn udsættes for vanrøgt eller andre forhold, som er til fare for dets udvikling og sundhed. Offentligt ansatte har en skærpet underretningspligt, så man, hvis man har en formodning om, at et barn eller en ung har behov for særlig støtte, skal underrette kommunen. Det følger i øvrigt af Dansk Energis retningslinjer til el-netvirksomhederne, at de skal underrette de sociale myndigheder forud for lukninger for elektriciteten, når der er børn i boligen. Klima- og Energiministeriet vil tage kontakt til Dansk Energi og opfordre til, at Dansk Energi sikrer, at deres vejledning bliver efterlevet.

Spørgsmålet er derfor, om der er behov for, at vi yderligere kobler de sociale myndigheder på disse sager via elselskaberne, og særlig, om ressourceforbruget ved en sådan ordning vil være fornuftigt i forhold til det, der opnås. Jeg mener, at de nuværende muligheder er gode nok, som de er, og at problemerne omkring lukninger fanges fornuftigt op, særlig fordi langt de fleste jo vil være i kontakt med de sociale myndigheder i forvejen eller nemt vil kunne komme det. Hvis man vil etablere et mere finmasket system, må det vurderes, om de betydelige ressourcer, det kræver hos elselskaberne og kommunerne, giver de ønskede resultater, og ikke blot bliver et unødigt bureaukratisk instrument.

På baggrund af den økonomiske krise er antallet af lukninger stigende, og samlet er der antagelig tale om mellem 25.000 og 30.000 lukninger om året. Forbrugerne har krav på at få leveret elektricitet fra et forsyningspligtselskab, selv om de er i restance. Derfor vil der helt typisk være tale om meget kortvarige lukninger. En gennemfø-

relse af forslaget vil antagelig medføre, at kommunerne også kommer til at bruge ressourcer på de forbrugere, som betaler lige inden den varslede lukning, således at ressourceforbruget unødigt øges.

Klima- og Energiministeriet har drøftet forslaget med Socialministeriet, der ligesom jeg kan tilslutte sig intentionerne bag forslaget, men som samtidig gør opmærksom på, at forslaget indebærer en uforholdsmæssig mængde administrative opgaver. Således vil kommunerne med forslaget få til opgave at undersøge årsagerne til lukningen af strømmen samt eventuelle øvrige behov for støtte m.v. – også for de husstande, der enten ikke har brug for hjælp, eller som allerede får hjælp gennem kommunen. Socialministeriet skønner, at forslaget vil medføre udgifter på ca. 50 mio. kr. om året til administration, såfremt kommunerne skal inddrages i 30.000 lukninger.

I lyset af regeringens ønske om at regelforenkle og i lyset af kommunernes økonomiske situation er det derfor samlet set min vurdering, at den foreslåede ordning hverken er hensigtsmæssig eller nødvendig. Som jeg nu har sagt et par gange, synes vi, intentionerne er gode, men den foreslåede ordning bringer ikke løsninger, der hænger fornuftigt sammen med ressourceforbruget. Regeringen kan derfor ikke tilslutte sig beslutningsforslaget. Tak.

Kl. 10:25

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Ole Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 10:26

Ole Hækkerup (S):

Jeg har to spørgsmål til ministeren. Ministeren nævnte i sin tale, at hvis børnefamilier blev udsat for vanrøgt, ville det være dækket af serviceloven. Vil en afbrydelse af strømmen være udtryk for vanrøgt? Er det blevet afdækket i ministeriets dialog med de andre ministerier? Det er det ene spørgsmål.

Det andet er: Ministeren ville opfordre Dansk Energi til at sørge for, at den, hvad kan man sige, frivillige vejledning, der ligger, for, hvordan selskaberne skal opføre sig, bliver efterlevet, og hvis nu ministeren derefter får en viden om, at selskaberne alligevel ikke helt er i stand til at overholde den frivillige vejledning, hvilke initiativer forestiller regeringen sig så for at sikre, at man undgår den her slags situationer?

Kl. 10:26

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 10:26

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Tak for spørgsmålet. Man må med hensyn til serviceloven sige, at den jo er sådan indrettet, at der bliver taget hånd om børnene. Og det er jo det, der er det vigtige for mig i den her sammenhæng, så der altså er sikkerhed for, at elselskaberne i givet fald skal indberette til kommunerne.

Med hensyn til det sidste vil jeg sige, at jeg opfatter det lidt som værende et hypotetisk spørgsmål. Altså, som sagt synes jeg selvfølgelig, man skal forholde sig til den her problemstilling, og det gør jeg netop også, hvis der skulle være nogen, der kommer i klemme, og derfor vil jeg selvfølgelig indskærpe over for Dansk Energi, at de skal overholde de retningslinjer, der er. Og så går jeg så sandeligt også ud fra, at det vil de gøre.

Kl. 10:27

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 10:27

Ole Hækkerup (S):

Det er jo et fromt ønske, og jeg deler ministerens forhåbning om, at det vil de så gøre. Imidlertid er det jo ofte sådan, at selskaberne – i det her tilfælde repræsenteret ved Dansk Energi – ikke er i stand til at overholde de retningslinjer, de selv har udarbejdet, og for os som samfund er det et problem, hvis de, der af den ene eller den anden eller den tredje grund ikke får betalt deres regning til tiden, kommer helt derud, hvor de ikke kan få betalt og derfor får lukket for strømmen, for hvis der bliver lukket for deres strøm, får man bare presset dem mere ned i møget, inden vi så som samfund skal have fat i dem via de sociale myndigheder og vendt bøtten igen. Det er en uholdbar situation for os som samfund. Det tror jeg for så vidt at ministeren og jeg som værdigrundlag kan være enige om.

Så er det bare jeg siger, om det så ikke ville være logisk, at vi, hvis den frivillige vejledning til energiselskaberne ikke medfører, at man konsekvent lægger sin praksis om, siger: Det vil vi gerne følge op på, vi vil gerne se, om der opstår nye sager, vi vil gerne se, om det faktisk bliver efterlevet? Hvis vi sagde det til Dansk Energi, tror jeg det ville fremme selskabets lyst til at sørge for, at deres egen vejledning blev efterlevet.

Kl. 10:28

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 10:28

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Nu er min erfaring med Dansk Energi, at de er meget lyttende, og jeg har personligt en meget god dialog med Dansk Energi. Det, jeg forholder mig til her, er, at helt overordnet har vi jo et sikkerhedsnet med hensyn til børn, og de fleste elkunder er altså også i stand til selv at kontakte kommunen.

Så må man diskutere, hvis man så skulle have et yderligere fintmasket sikkerhedsnet, hvordan det skulle se ud. Og der må jeg altså bare sige, at sådan som jeg nu har sat mig ind i den her sag, vil det forslag, der ligger på bordet her, jo sådan set medføre et betydeligt bureaukrati – som jeg også har været inde på – og vil ikke kunne skabe en situation, hvor man så fuldstændig kan udelukke, at der alligevel er nogen, der kommer i klemme. Så derfor synes jeg, at det i sidste instans jo så må ordnes via kommunerne og ikke via elselskaberne.

Kl. 10:29

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 10:29

Line Barfod (EL):

Det er jo fint at høre ministeren tale så pænt om det sociale sikkerhedsnet i Danmark. Jeg tror, ministeren måske har behov for at komme på et virkelighedstjek og se, hvordan det egentlig fungerer, for der er desværre rigtig, rigtig mange, der falder igennem de meget store huller, som regeringen har klippet i sikkerhedsnettet. Derfor forstår jeg ikke helt ministerens afvisning af at sikre, at der kunne komme i hvert fald lidt masker tilbage i sikkerhedsnettet her, ved at sikre, at man ikke pludselig kommer til at stå uden strøm.

Hvis man har små børn, er det et kæmpe problem, og hvis man er enlig og udsat på forskellig vis, er det også et problem, og en del af de mennesker, vi snakker om her, er altså ikke i stand til at sætte sig ned og lave en lang ansøgning til kommunen eller skrive en klage til elselskabet eller andet. Derfor forstår jeg ikke helt ministerens afvisning.

Jeg vil også gerne høre: Har ministeren talt med sin kollega, socialministeren, om det her problem?

Kl. 10:30

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 10:30

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Ja, men det var jeg jo inde på i mit indlæg, nemlig at jeg naturligvis har været i dialog med Socialministeriet om det her. Som jeg sagde i mit indlæg, kan de også tilslutte sig intentionerne bag forslaget, men gør altså opmærksom på, at forslaget indebærer en uforholdsmæssig mængde af administrative opgaver.

Vi kan jo godt tage en stor debat om det sociale sikkerhedsnet og socialpolitik generelt, men det, jeg forholdt mig til konkret her, var jo altså forslaget som sådan, hvor jeg redegjorde for, at vi har et system, som er skruet sådan sammen, at det tager hånd om det, der er det allermest prekære, nemlig børnene. Derudover vil det jo som hovedregel være sådan, at voksne vil være i stand til at ringe til kommunen og være i stand til i forvejen at være i kontakt med de sociale myndigheder.

Kl. 10:31

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Line Barfod.

Kl. 10:31

Line Barfod (EL):

Det er meget muligt, at ministrene i regeringen mener, det fungerer, men det gør det bare ikke ude i virkeligheden. Altså, der er tilfælde, hvor der bliver lukket for strømmen, også til familier med små børn og enlige mødre med små børn, som så pludselig står og f.eks. ikke kan have et køleskab til at holde babymaden kold, og hvad der nu ellers er behov for.

Der er altså også voksne, der har behov for at have f.eks. et køleskab, der fungerer, eller som bor i en af de boliger, hvor der stadig væk er elvarme, som de er afhængige af. Der kan være handicappede, der har behov for at have strøm, der fungerer.

Jeg kan altså ikke forstå, at det skulle give så stort et administrativt bøv. Det kunne jo tværtimod være, at hvis man blev opmærksom på, at her var der et problem med nogle, der ikke fik betalt elregningen, så var det anledning til, at man fik kigget på deres økonomi generelt og hjulpet med at få det ordnet, så de fik betalt elregningen automatisk, og fik set på, hvad der kunne være årsagen til, at den ikke var betalt.

Så jeg forstår ikke, hvorfor man prioriterer højere ikke at pålægge elskaberne at sende et brev til kommunerne end at sikre, at vi ikke har borgere, der kommer til at stå uden strøm.

Kl. 10:32

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 10:32

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Som jeg oplyste før, er det altså sådan, at det her forslag vil medføre udgifter på ca. 50 mio. kr. om året, hvis det skal være sådan, at kommunerne skal inddrages i de 30.000 lukninger. Og det vil også være sådan, og det hænger jo sammen med bureaukratiet i det, at de så skal undersøge samtlige sager, også der, hvor man er lige ved at betale sin regning.

Så jeg kan simpelt hen ikke se, hvorfor det skal være via elskaberne, som det foreslås her, og at det er den måde, hvorpå man så skal håndtere de – og det vedkender jeg mig selvfølgelig – beklageli-

ge tilfælde, der er. Det er i høj grad via kommunerne og via service-loven som sådan.

Kl. 10:33

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Meta Fuglsang for en kort bemærkning.

Kl. 10:33

Meta Fuglsang (SF):

Tak. Jamen så kan jeg fortsætte i det spor, for grunden til, at elskaberne skal ind, er vel den helt banale, at det er dem, der trykker på afbryderen, når der bliver slukket. Det er derfor, der er en vis fokus på, at hvis en uheldig praksis skal stoppes, må man jo kigge på dem, der ligesom sidder og kan trykke på den knap, der kan slukke for strømmen.

Som jeg husker de sager, der har været oppe, handler de ikke kun om børnefamilier, de handler faktisk også om en del ældre mennesker, som har haft problemer, fordi man har slukket for strømmen. Og ældre er jo også en ret sårbar gruppe i den sammenhæng, hvis de f.eks. ikke kan få strøm til varme. Og det har der været nogle beretninger om, beretninger, som lyder forholdsvis barske.

Så hvordan ser ministeren på, at det sikkerhedsnet kan udvides, altså at man kan sige, at der er nogle andre sårbare grupper, som måske kunne have glæde af, at vi tager fat på det her, så man ikke kun snakker om børnefamilier, men siger: Der er andre sårbare grupper, som vi er nødt til at kunne passe på, og dem, der må reagere på det, er jo dem, som står over for faktisk at kunne slukke for den strøm?

Kl. 10:34

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 10:34

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Men nu er det altså sådan – og det går jeg ud fra at vi enige om – at socialpolitik jo ikke skal føres via elskaberne.

Det vigtige er, at vi har en lovgivning med hensyn til serviceloven, som vi har været inde på, der tager hånd om det overordnede. Og selvfølgelig skal det så være sådan, og det gør jeg meget gerne, at jeg indskærper over for Dansk Energi, at de naturligvis skal være opmærksomme på, at reglerne i den vejledning, som de har, bliver overholdt.

Kl. 10:34

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Meta Fuglsang.

Kl. 10:34

Meta Fuglsang (SF):

Jamen der står heller ikke nogen steder her, at vi beder elskaberne om at føre socialpolitik.

Det, vi siger, er, at de, der skal tage sig af de sociale opgaver, skal have en mulighed for at opdage, at der er en social opgave. Og hvis man skal have mulighed for at opdage, at der er en social udfordring, en social opgave, der skal løses, skal man jo have det at vide – gerne på et tidspunkt, hvor der ikke er sket noget negativt endnu i forbindelse med en social sag. Det er sådan set det, vi beder om, når vi siger, at elskaberne skal have understreget, at de har en forpligtelse til faktisk at sige til, inden der bliver lukket for strømmen. Så det er sådan set pointen i det.

Men jeg vil egentlig gerne spørge lidt mere til det med de 50 mio. kr. og den store, bureaukratiske byrde. Jeg vil gerne spørge lidt mere til, hvor vi ved det fra. Hvad er det for nogen tal, hvad det er det for nogle forudsætninger, der er lagt ind i dem? Det er muligt, at det er for omfattende at få et svar her, men jeg vil i hvert fald gerne have

en lidt nærmere redegørelse fra ministeren om, hvordan pokker man kommer frem til 50 mio. kr.

Kl. 10:35

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 10:35

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jamen det vil jeg naturligvis levere. Tallet kommer fra Socialministeriet, så det er deres beregninger, så hvordan man er kommet frem til det tal, skal selvfølgelig nok blive fremlagt.

Så igen: Det forslag, der fremsættes fra SF's side, vil bringe os i en situation, hvor kommunerne så i de her 20.000-30.000 eksempler skal gå ind i hvert enkelt og så analysere, hvad der er op og ned på det. Og som jeg var inde på, vil det jo i mange tilfælde være sådan, at der bare er tale om, at man er bagud med sin betaling.

Så derfor igen: Jeg mener ikke, at løsningen er at lave en yderligere finmaskning af systemet. Løsningen er i høj grad, at kommunerne selvfølgelig er opmærksomme, og at Dansk Energi er opmærksom. Det er den måde, hvorpå vi skal håndtere det her problem.

Kl. 10:36

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ministeren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det hr. Lars Christian Lilleholt som ordfører for Venstre.

Kl. 10:36

(Ordfører)

Lars Christian Lilleholt (V):

Jeg har egentlig meget sympati for det her forslag, for det er jo meget, meget kedeligt, når et selskab er tvunget til at lukke for strømmen til en husstand, uanset hvad det er for en husstand, også uanset om det skyldes sløseri eller manglende evne til at betale regningen.

Vi lever heldigvis i et land, hvor der er et sikkerhedsnet ude i kommunerne, som gerne skal sikre, at sådanne familier bliver håndteret på en fornuftig måde. Heldigvis er det også sådan, at der arbejdes meget i forhold til mennesker, der ikke er i stand til at betale deres husleje, så de også håndteres på en måde, således at de sikres at kunne komme videre. Og kan man ikke betale huslejen, er der også en risiko for, at man heller ikke kan betale for sin strøm og sit vand og sin fjernvarme.

Vi finder, at der i dag er en ordning, hvor Dansk Energi har en vejledning, som meget præcist siger, at hvis der er børn i husstanden, skal kommunen kontaktes, inden der lukkes for strømmen. Det synes vi er en meget fornuftig måde at håndtere det her på.

Men der er nok også behov for, som klimaministeren redegjorde for, at det præciseres over for selskaberne og over for Dansk Energi, at den vejledning, der er, også skal efterleves. Og med de signaler, som ministeren i dag har givet, kan jeg høre, at det har ministeren til hensigt at gøre.

På den baggrund må Venstre afvise beslutningsforslaget.

Kl. 10:38

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der er foreløbig to medlemmer, der har korte bemærkninger. Først hr. Ole Hækkerup.

Kl. 10:38

Ole Hækkerup (S):

Tak. Venstres ordfører nævnte jo parallellen til det her, nemlig at Folketinget i 2009 vedtog, at boligselskaber skal orientere kommunen, inden fogedretten kommer, hvis der ikke er betalt husleje. Jeg kan nu forstå Venstre sådan, at man i virkeligheden synes, at vi skal

holde fast i den frivillige aftale hos Dansk Energi, men at man i virkeligheden deler intentionen, som fandtes, da man lavede om i måden at kunne sætte folk ud af deres lejlighed på, altså at man altid skal tage fat i kommunen, inden man sender sagen til fogedretten, og inden man går ud og klipper forbindelsen, så der ikke er strøm. Hvis nu det viser sig, at vejledningen fra Dansk Energi og elselskaberne til trods for deres bedste ønsker alligevel fører til, at der er nogle, der får lukket for strømmen, så man ikke opnår det samme, som man gør, når folk skal sættes ud, hvor kommunen altid skal orienteres, som det er vedtaget i lovgivningen, inden sagen kommer til fogedretten, hvilke konsekvenser synes Venstre at man skal drage af den situation?

Kl. 10:39

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 10:39

Lars Christian Lilleholt (V):

Vi er i Venstre helt overbeviste om, at selskaberne selvfølgelig efterlever de regler, og er der brug for at præcisere det, har klima- og energiministeren jo i dag lovet at gøre det, og det er vi helt tilfredse med.

Kl. 10:39

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 10:39

Ole Hækkerup (S):

Men tror ordføreren ikke, at vi alt i alt ville stå stærkere, hvis man sagde til selskaberne: De her regler skal efterleves, for ellers bliver vi nødt til at lave lovgivning om det? Kan jeg få Venstre så langt, at det kunne blive Venstres svar?

Kl. 10:40

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 10:40

Lars Christian Lilleholt (V):

Vi har fuld tillid til, at selskaberne selvfølgelig håndterer det her efter den vejledning, der kommer ud.

Kl. 10:40

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Meta Fuglsang for en kort bemærkning.

Kl. 10:40

Meta Fuglsang (SF):

Grunden til, at det her forslag kommer igen, er jo, at vi kan se, at systemet ikke rigtig virker efter hensigten. Der er eksempler på, at man faktisk ikke får den underretning, man skal have. Det er den ene del af problemet. Den anden del af problemet er, at der selvfølgelig er det her fokus på børnefamilier. Det er fornuftigt, men andre sårbare grupper som ældre og handicappede og andre, som kan have et behov for særlig opmærksomhed i det tilfælde, at der bliver lukket for strømmen, ser man ikke helt den samme opmærksomhed på. Så jeg vil spørge ordføreren, om ordføreren er indstillet på, at vi kigger på muligheden for at gøre det sociale netværk en lille smule mere finmasket og sige, at der er andre grupper end dem med små børn, som der er brug for at vi går ind og kigger på hvad vi kan gøre for.

Kl. 10:41

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

- Kl. 10:41
Lars Christian Lilleholt (V):
 Som udgangspunkt mener vi, at det nuværende sikkerhedsnet er tilstrækkeligt til at håndtere den her udfordring. Men er der noget, der skal kigges på, er vi selvfølgelig parate til at kigge på det. Men vores udgangspunkt er, at den nuværende lovgivning er tilfredsstillende.
 Kl. 10:41
- Første næstformand (Mogens Lykketoft):**
 Fru Meta Fuglsang.
 Kl. 10:41
- Meta Fuglsang (SF):**
 Men når man kan se, at det ikke virker, og når der kommer enkeltsager om vinteren, hvor der faktisk bliver slukket for el i hjem, hvor der er sårbare personer, er vi så enige om, at der er et eller andet, der tyder på, at det her ikke rigtig virker hver gang, og er ordføreren parat til at kigge på, hvad praksis er, og hvad det er for eksempler, sådan at vi sammen, mens vi behandler det her, kunne kigge på, om vi kunne forbedre systemet?
 Kl. 10:41
- Lars Christian Lilleholt (V):**
 Vi vil selvfølgelig altid gerne kigge på, om lovgivningen er tilstrækkelig, men for os er det selvfølgelig også sådan, at man skal betale for sin el, man skal betale for sin fjernvarme og man skal betale for sit vand, og er man ikke i stand til det, må man prøve at kontakte den lokale kommune og prøve at finde en løsning på det.
 Kl. 10:42
- Første næstformand (Mogens Lykketoft):**
 Fru Line Barfod for en kort bemærkning.
 Kl. 10:42
- Line Barfod (EL):**
 Hvis nu det viser sig, at det ikke er nok, at ministeren kontakter el-selskaberne, hvis det om et halvt år eller et år viser sig, at der igen kommer eksempler på, at el-selskaberne har slukket for strømmen uden at kontakte kommunen, så der er børnefamilier, der står uden strøm, vil Venstre så være parat til at se på, at vi bliver nødt til at gøre noget mere?
 Kl. 10:42
- Første næstformand (Mogens Lykketoft):**
 Ordføreren.
 Kl. 10:42
- Lars Christian Lilleholt (V):**
 Vi er helt overbeviste om, at selskaberne håndterer det her på en professionel måde. Men skulle det vise sig, at der kommer enormt store problemer på det her område, så lad os kigge på det på et senere tidspunkt.
 Kl. 10:42
- Første næstformand (Mogens Lykketoft):**
 Fru Line Barfod.
 Kl. 10:42
- Line Barfod (EL):**
 Det er jo altid noget, at Venstre er åben over for, at vi kan se på det på et senere tidspunkt. Så er der noget, jeg bare skal høre. Når nu Venstre i forhold til boligselskaberne har været klar til at sige, at de skulle pålægges, at de skulle orientere kommunen, før de satte familier ud af lejlighederne, hvorfor er det så, at man ikke er villig til at se på det samme i forhold til el-selskaberne? Hvad er grunden til, at
 Kl. 10:41 man mener, at man godt kan pålægge boligselskaberne den opgave, men ikke kan pålægge el-selskaberne den opgave?
 Kl. 10:43
- Første næstformand (Mogens Lykketoft):**
 Ordføreren.
 Kl. 10:43
- Lars Christian Lilleholt (V):**
 Fordi vi som udgangspunkt mener, at den nuværende ordning er tilfredsstillende. Og hvis selskaberne lever op til, at kommunen i forhold til de steder, hvor der er børn i familien, skal underrettes, så synes vi, det er en ganske udmærket ordning.
 Kl. 10:43
- Første næstformand (Mogens Lykketoft):**
 Tak til ordføreren. Hr. Ole Hækkerup som socialdemokratisk ordfører.
 Kl. 10:43
- (Ordfører)
Ole Hækkerup (S):
 Tak. Det beslutningsforslag, vi her behandler, handler, som det allerede er fremgået, om, at de el-selskaber, der lukker for strømmen, altid skal underrette de sociale myndigheder, og til dem, der overvårer debatten, har vi jo allerede prøvet at se, om vi har kunnet få regeringspartierne derhen, hvor vi siger: Hvis det ikke virker på nuværende tidspunkt, skulle vi så eventuelt senere lave noget lovgivning?
 Lad det være sagt med det samme: Jeg synes ikke, at der behøver at være så meget som et eneste tilfælde, førend vi siger, at nu gør Folketinget det samme, som vi har gjort med boligselskaber, nemlig at det skal en tur omkring kommunen, inden man sender folk til fogedretten.
 Så siger regeringen, at det vil koste 50 mio. kr., og det må være en beregning, der beror på, hvis man tager alle 20.000-30.000 tilfælde af folk, der ikke får betalt regninger, og siger, at nu skal I i øvrigt igennem her. Hvis vi nu gjorde, ligesom man har gjort for boligselskaberne, hvor man siger, at de skal tage fat i kommunen, inden de sender det til fogedretten, så de, inden de sender manden ud for at lukke for strømmen til det her hus eller den her lejlighed, lige tager fat i de sociale myndigheder, så tror jeg, at beløbet ville være et helt andet.
 Jeg opholder mig et kort øjeblik ved de 50 mio. kr., regeringen lige oplyste, fordi regeringens argumentation er i virkeligheden skruet sammen på følgende måde: Det fungerer godt, som det gør i dag, for der tager selskaberne altid fat i kommunen, så derfor er der ikke noget problem, men det andet, regeringen så siger, er, at hvis man så siger, at selskaberne skal tage fat i kommunen – hvad de altså allerede efter regeringens eget udsagn gør i dag – så vil det blive enormt dyrt. Men som det jo tydeligt fremgår, kan begge dele ikke være rigtigt samtidig.
 Vi kunne jo godt, allerede inden det her beslutningsforslag kom, se, at det vil vi aldrig få regeringen og Dansk Folkeparti til at vedtage, men jeg håber da, at vi kan bringe dem så langt, at hvis vi om et halvt år står med nye eksempler, hvor man må sige at det er uholdbart, kan svaret blive, at nu bliver Folketinget nødt til at gøre noget mere end bare at regne med, at det støtter el-selskaberne nok.
 På den baggrund skal jeg meddele, at Socialdemokraterne selvfølgelig kan støtte det her beslutningsforslag.
 Kl. 10:46
- Første næstformand (Mogens Lykketoft):**
 Tak til ordføreren. Hr. Per Dalgaard som ordfører for Dansk Folkeparti.

(Ordfører)

Per Dalgaard (DF):

Intentionerne med det her forslag er ganske gode, og selvfølgelig er det et område, vi bliver nødt til at kigge på. Det duer jo ikke, at man lukker for strømmen til en familie, hvor der er børn eller andre svage personer, og som ikke rigtig kan finde ud af at betale deres regninger, uanset om det er på grund af økonomi, eller hvad det nu kan være. Der skal findes en model, der virker, så vi ikke kommer i den situation. Og det skuffer måske hr. Ole Hækkerup, at vi sådan set er lidt positive over for det her, men jeg kan godt sige, at det er vi selvfølgelig, for det duer ikke, at der lukkes for strømmen.

Det forholder sig sådan, at når man køber varer som f.eks. strøm, vand og varme, får man en regning, og betaler man ikke den regning, får man en rykker, og jeg er sikker på, at man også får en rykker nummer to. Men når det nu viser sig, at nogle elselskaber åbenbart ikke kan finde ud af at efterleve de retningslinjer, der er givet, om, at de skal rette henvendelse til de sociale myndigheder, når de agter at lukke for strømmen, så må vi finde en model, som f.eks. kunne være, at der i forbindelse med udsendelse af rykker nummer går en kopi til de sociale myndigheder, helt pr. automatik; alt det her styres jo ved hjælp af edb-systemer, som nemt vil kunne printe to kopier af en rykker, hvoraf den ene går til forbrugeren og den anden går til de sociale myndigheder.

Jeg mener ikke, at det kan belaste de sociale myndigheder, for de kan jo lynhurtigt se af kopien, at den person, som en kommende lukning vedrører, nok i forvejen findes i det sociale system som en person med nogle forskellige sociale forhold, der gør, at der faktisk i forvejen bliver taget hånd om dem, også på anden vis. Så myndighederne behøver jo ikke at gennemgå en regning til en studerende på et kollegium, som ikke betaler sin strøm, for han er jo nok ikke et eller andet socialt tilfælde, som kommunen har stående i systemet i forvejen, han har bare glemt at betale, eller hvad ved jeg. Og hvis han får lukket for strømmen, er jeg sikker på, at han lynhurtigt vil reagere på det, for ellers kan han jo ikke høre musik, se tv og alt sådan noget; han skal nok lynhurtigt henvende sig til sin far og mor måske og få dem til at betale den regning, han ikke har betalt.

Vi taler altså her om nogle sociale tilfælde, hvis antal selvfølgelig ikke når op på 25.000, eller hvor meget det nu er, og hvor man har de her problemer med at skulle lukke for strømmen. Så vi kunne måske under udvalgsarbejdet drøfte, om det var en idé, at Dansk Energi henvender sig til sine selskaber og siger: I forbindelse med rykker nummer to går der også en kopi til de sociale myndigheder. Så er den potte ude.

Kl. 10:49

Første næstformand (Mogens Lykkesoft):

Hr. Ole Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 10:49

Ole Hækkerup (S):

Tak. Jeg er jo glad, hvis Dansk Folkeparti ligesom Venstre kan bringes derhen, hvor man siger: Ja, opstår der flere eksempler, bliver vi nødt til lave om på det her, for det går ikke.

Jeg vil nødig hænges op på lige hr. Per Dalgaards model med den anden rykker og det med at sende kopi til de sociale myndigheder. Jeg havde måske forestillet mig, at vi, hvis vi skulle ud over regeringens noget fantasifulde tal på 50 mio. kr., kunne sige, at man skulle rette henvendelse til de sociale myndigheder, inden man sendte nogen ud for faktisk at lukke for strømmen. Det tror jeg ville bringe de administrative omkostninger betragteligt ned.

Men jeg tror også, vi har fat i noget, som er væsentligt i den her forbindelse, nemlig den grundlæggende holdning til, om vi får noget som helst ud af at trykke dem på bunden af samfundet yderligere ned

i møget. Jeg og hr. Per Dalgaard deler jo værdisættet, der hedder, at man skal betale sine regninger og betale sine regninger til tiden og alt det der, men med hensyn til dem, som ender med overhovedet ikke at få betalt, tror jeg, vi som samfund står meget stærkere og meget mere human, hvis vi sørger for at sige, at der går vi ind og samler op, inden man bare slukker for strømmen.

Derfor skal mit spørgsmål være: Hvis der om et halvt år er nye tilfælde, hvor der er blevet slukket for strømmen, er Dansk Folkeparti så med på, at vi tager hårdere fat, truer med lovgivning, lægger et tungere pres på Dansk Energi eller lignende?

Kl. 10:50

Første næstformand (Mogens Lykkesoft):

Ordføreren.

Kl. 10:50

Per Dalgaard (DF):

Mit hovedprincip har altid i alle henseender været, at når man har gennemført nogle aktioner eller nogle modeller for det ene eller det andet og det med årene viser sig, at de ikke virker, så skal man gøre noget andet. Det er klart, at i forbindelse med det her, hvor det åbenbart viser sig, at det ikke virker – det vil sige, at elselskaberne altså ikke henvender sig til de sociale myndigheder, før de lukker for strømmen – så skal der gøres noget andet, og så kastede jeg den idé ud, at der i forbindelse med rykker nummer to kunne gå et brev til de sociale myndigheder. Det er en meget, meget billig løsning. Og som jeg sagde før, er jeg sikker på, at de pågældende familier i forvejen er i det sociale system. Man kan tage f.eks. studerende fra og sige: Her er der ikke noget problem, men lige med den her familie er der altså noget at tage hånd om. Og så tager kommunen aktion på sagen.

Kl. 10:51

Første næstformand (Mogens Lykkesoft):

Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 10:51

Ole Hækkerup (S):

Men bundlinjen er jo også, at når der på et tidspunkt skal trykkes på knapperne og stemmes om det her forslag, stemmer Dansk Folkeparti nej. Uanset hvor meget man synes man har sympati for forslaget og synes, det er rigtigt og alt det der, så vil man ende med at stemme nej. Så når det kommer til stykket, slår det ikke igennem, at man har det sociale sindelag, der handler om, at dem på bunden af samfundet, der har problemer, ikke får noget som helst. Det bliver kun værre for dem; de bliver trykket yderligere ned i møget. Det kommer ikke rigtig til at slå igennem til trods for hr. Per Dalgaards pæne ord.

Er det ikke korrekt, at Dansk Folkeparti har tænkt sig at stemme det her forslag ned?

Kl. 10:51

Første næstformand (Mogens Lykkesoft):

Ordføreren.

Kl. 10:51

Per Dalgaard (DF):

Det kan man da aldrig vide på forhånd. Jeg vil ikke stå her og sige, hvad vi gør ved andenbehandlingen, men jeg er enig i, at dem, der i forvejen har det skidt, selvfølgelig skal behandles godt. Og jeg mener stadig, at hvis det viser sig, at vi kan få sådan en model igennem, hvor der ved rykker nummer to går en kopi til de sociale myndigheder, så vil der jo nok være nogle elselskaber, som synes, det er en ganske fin idé. Det koster jo stort set ingenting ud over et frimærke. Det vil kunne løse store problemer, og de sociale myndigheder vil komme ind over med det samme.

	Kl. 10:52		Kl. 10:55
Første næstformand (Mogens Lykketoft): Tak til ordføreren. Hr. Jørgen S. Lundsgaard som konservativ ordfører.		Jørgen S. Lundsgaard (KF): Dem har vi fået fra ministeriet.	Kl. 10:55
	Kl. 10:52	Første næstformand (Mogens Lykketoft): Fru Meta Fuglsang.	Kl. 10:55
(Ordfører) Jørgen S. Lundsgaard (KF): Begrundelsen for forslaget er, som der så smukt skrives i slutningen: »Ligesom manglende betaling af husleje er en indikation på, at familien eller borgeren har brug for hjælp, er manglende betaling af en elregning og en forestående lukning af strømmen til husstanden en sådan indikation. Derfor bør manglende betaling af el også være noget, kommunen skal handle på efter samme principper som ubetalt husleje. [...] Ligesom ingen børnefamilier skal være på gaden uden tag over hovedet, skal de heller ikke være uden el i deres husstand i dagens rige Danmark.« Det kan vi vist alle sammen være enige om. Men det er også fastlagt i sociallovgivningen, at enkeltpersoner har pligt til at underrette de sociale myndigheder, hvis de får kendskab til, at børn under 18 år lever under forhold, der bringer deres sundhed og udvikling i fare, herunder må el og varme høre. Der findes i dag en vejledning fra Dansk Energi med vejledende retningslinjer for netvirksomheders regningsudsendelse og restanceinddrivelse, hvori underretningspligten er baseret på underretningspligten i den sociale lovgivning. Denne pålægger enkeltpersoner pligt til at underrette de sociale myndigheder, hvis de får kendskab til, at børn under 18 år lever under forhold, der bringer deres sundhed og udvikling i fare. Problemet forekommer derfor at være, at forsyningsselskaberne ikke overholder gældende lov og Dansk Energis vejledning. Men det forekommer også at være en unødvendig omkostningsforhøjelse, hvis kommuner og elselskaber skal bruge ressourcer på indberetninger, når en elkunde ikke betaler sin elregning til tiden. Det er en bureaukratisering, som vurderes at koste kommunerne mellem 50 og 100 mio. kr. om året og vel elselskaberne lige så meget. Dette er ikke i tråd med regeringens ønske om afbureaukratisering. Samtidig udtrykker forslaget mistro til kommunernes nuværende beredskab over for svage grupper i vores samfund. Vi bør i kommunerne have indbygget tilstrækkelig mange redskaber i det sociale sikkerhedsnet, bl.a. i loven om social service, og her bør vi opfange de beskrevne problemer. Men vi skal selvfølgelig opfordre Dansk Energi og forsyningsselskaber til at efterleve den vejledning og den gældende lov, der skal sikre mod, at elselskaberne lukker for strømmen, hvor der er børn og socialt svage individer.		Meta Fuglsang (SF): Skal jeg forstå det sådan, at ministeriet har forsynet ordføreren med oplysninger om, at det her vil koste 50-100 mio. kr. for kommunerne og det tilsvarende beløb for elselskaberne? Det er den ene del af det. Den anden del handler om, om ordføreren er bekendt med forudsætningerne for det her. Og hvad er det for et ministerium, der har forsynet ordføreren med de her oplysninger?	Kl. 10:56
		Første næstformand (Mogens Lykketoft): Ordføreren.	Kl. 10:56
		Jørgen S. Lundsgaard (KF): 50-100 mio. kr. for elselskaberne er noget, jeg vurderer. Det har jeg ikke fået oplyst. Og jeg mener lige, at ministeren har oplyst, at det koster 50-100 mio. kr. Så det synes jeg vi skal spørge ministeren om.	Kl. 10:56
		Første næstformand (Mogens Lykketoft): Fru Line Barfod for en kort bemærkning.	Kl. 10:56
		Line Barfod (EL): Men har ordføreren fået den beregning fra ministeren på forhånd? Er det en beregning, som ordføreren har på skrift, og som vi andre kan få del i, med hensyn til hvordan man er nået frem til de 50 mio. kr.?	Kl. 10:56
		Første næstformand (Mogens Lykketoft): Ordføreren.	Kl. 10:56
		Jørgen S. Lundsgaard (KF): Vi har fået den leveret i det materiale, vi oprindeligt fik tilsendt fra ministeriet.	Kl. 10:56
		Første næstformand (Mogens Lykketoft): Fru Line Barfod.	Kl. 10:56
	Kl. 10:55	Line Barfod (EL): Altså, ordføreren har fået tilsendt en beregning – eller bare et tal? – fra ministeren, som er en vurdering af, hvad det vil koste. Det ville jo være rart, hvis vi andre også kunne få del i det talmateriale, som ordføreren åbenbart har fået delvis adgang til, sådan at resten af os kan blive lige så oplyste om, hvad det er, der egentlig ligger til grund for ordførerens beslutning om at afvise, at der skulle være behov for at sikre, at børnefamilier ikke bliver udsat for at stå uden strøm.	Kl. 10:57
Første næstformand (Mogens Lykketoft): Fru Meta Fuglsang for en kort bemærkning.	Kl. 10:55	Første næstformand (Mogens Lykketoft): Ordføreren.	
Meta Fuglsang (SF): Jeg forstår, at svaret her nok nærmest er nej, hvad angår at støtte forslaget. Det har jeg i hvert fald fået ud af det. Men jeg vil da gerne gå lidt ind i præmisserne for at sige nej, som jeg kan forstå ordføreren siger her. En præmis er jo den med, at det skulle koste 50-100 mio. kr. for kommunerne og noget tilsvarende for elselskaberne. Hvor har ordføreren de beregninger fra?	Kl. 10:55		
Første næstformand (Mogens Lykketoft): Ordføreren.			

Jørgen S. Lundsgaard (KF):
Selvfølgelig.

Kl. 10:57 igennem. Findes der ikke nogle muligheder? Kan de mennesker ikke være lidt opfindsomme, så vi får nogle muligheder, så det her kan gøres uden alle de der falbelader?

Kl. 11:01

Kl. 10:57

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Tak til ordføreren. Hr. Jørgen Poulsen som radikal ordfører.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Tak til ordføreren. Så er det fru Line Barfod som Enhedslistens ordfører.

Kl. 10:58

Kl. 11:01

(Ordfører)

Jørgen Poulsen (RV):

Jeg skal lige gøre opmærksom på, at vores sædvanlige ordfører, fru Margrethe Vestager, ikke kan være her, og derfor skal jeg prøve at gøre rede for Radikale Venstres holdning til det her.

Det er jo et beslutningsforslag, som går ud på, at elselskaberne, før de lukker for strømmen til en husstand, skal orientere kommunerne om det, så kommunerne kan tage affære, så der ikke pludselig sidder børn og enlige ældre, svage mennesker tilbage uden varmt vand og varme. Det synes jeg jo må være helt, helt rimeligt. Jeg kan ikke tro, at det her kan være et holdningsspørgsmål. Jeg kan ikke tro, at der er nogen her, som ønsker at bringe mennesker i den situation, som de her mennesker kommer i, hvis man pludselig bare lukker for strømmen.

Man så hører jeg, at det koster 50 mio. kr. at gøre det, og et uendeligt bureaukrati bliver malet op her. Det kan jeg ikke forstå. Jeg kan simpelt hen bare ikke forstå, hvordan man udregner det her. Jeg synes, det er meget, meget mærkeligt, og derfor vil jeg egentlig spørge: Kan ministeren ikke tage en snak med de her elselskaber og finde ud af, hvordan det her kan ordnes på en måde, når vi nu er enige om, hvor vi vil hen med det her? Jeg synes, det virker helt besynderligt. Jeg synes også, at det virker helt besynderligt, at der så kommer nogle andre tal, der viser, at det også koster kommunerne 50 mio. kr. Altså, det kan man skam få meget varme for. Det må jeg sige.

Vi synes jo, der er nogle helt rimelige intentioner i det her forslag, og vi vil gerne gå ind i en drøftelse af det, men vi er lige så bekymret for bureaukratiet som alle andre, og det er klart, at der må være orden i det her. Vi vil gerne have, at ministeren sammen med elselskaberne finder ud af, hvad der er op og ned i den her sag.

Kl. 11:00

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Meta Fuglsang for en kort bemærkning

Kl. 11:00

Meta Fuglsang (SF):
Tak for ordet.

Det kan være, at det viser sig, at mit spørgsmål nu er blevet overflødig, for mit spørgsmål var egentlig, om ordføreren er indstillet på, at vi under behandlingen af det her beslutningsforslag får nogle konstruktive drøftelser af, hvordan vi faktisk kan løse selve problemet, så vi måske ikke stirrer os blinde på en enkelt løsning, men faktisk sætter os ned og spørger, hvordan vi løser det problem, at der er svage grupper, der får lukket for strømmen, hvilket sætter dem i en endnu mere sårbar situation, end de er i.

Kl. 11:00

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 11:00

Jørgen Poulsen (RV):

Det kan jeg give fuld tilslutning til at vi meget gerne vil være med til. Vi har selvfølgelig også det her synspunkt, at elselskaberne naturligvis ikke skal være social myndighed. Der går jo en grænse på det område. Men vi vil meget gerne være med til at kigge det her

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Jeg synes, det er et rigtig godt beslutningsforslag og godt, at SF tager spørgsmålet op igen. Det er nærmest umuligt at klare sig uden elektricitet i dag. Det kan være om vinteren, hvor man virkelig har behov for at kunne lave varm mad f.eks., hvis man har et elkøkken, men også har behov for at have et køleskab om vinteren. Især hvis man bor i en af de boliger, hvor der stadig væk er elvarme, er det helt afgørende om vinteren, at man har elektricitet.

Men også om sommeren er det jo afgørende, at man har et køleskab, der fungerer, især hvis man har små børn, og især hvis det er de helt små børn, hvor der er baby mad og andet, som skal holdes koldt, mælk osv., og som bliver dårligt, hvis man ikke holder det koldt. Men det er også for at have lys og alle de andre ting, som vi normalt mener er helt indlysende og slet ikke tænker over at vi i vores hverdag bruger strøm til; alt det er det nødvendigt at have. Det kan også være mennesker med handicap, som har behov for at have strøm til nogle livsvigtige funktioner, og hvor det altså kan være et spørgsmål om deres overlevelse og et spørgsmål om, at de kan tage meget skade, hvis strømmen pludselig forsvinder. Derfor er det rigtig vigtigt at sikre, at man ikke bare lukker for strømmen.

Vi kunne jo så høre Venstres ordfører mene, at folk bare kan sørge for at betale deres regninger. Vi kan selvfølgelig alle sammen godt blive enige om, at folk bør betale deres regninger – det er der ingen tvivl om; jeg tror ikke, der er et eneste parti i Folketinget, der vil stille sig op og sige, at man ikke synes, at folk skal betale deres regninger – men det er altså ikke altid, at folk får det gjort. Nogle gange er de så fattige, at de simpelt hen ikke har råd til at betale alle regningerne, slet ikke dem, der er blevet ramt af de voldsomme nedskæringer, som regeringen og Dansk Folkeparti har lavet, og som har sendt nogle folk ud i meget, meget dyb fattigdom.

Men der er også mennesker, som måske godt nok har råd, men som ikke har styr på økonomien, og det kan altså ske for alle mennesker. Selv veluddannede mennesker, selv mennesker med høj indkomst har nogle gange totalt rod i deres økonomi. Vi har jo set en del eksempler på, at der er fremtrædende medlemmer af samfundet, som har et stort rod i deres økonomi og ikke får betalt regninger til tiden. Jeg har jo selv som advokat i mange år rådgivet mennesker med økonomiske problemer, og jeg ved, at det er i alle samfundslag, det sker, at folk ikke kan holde styr på pengene og nogle gange ikke får betalt deres regninger.

Det er ikke rimeligt, at det går ud over deres børn. Og ligesom Folketinget har været inde at sige, at vi ikke vil se sager, hvor familier med børn bliver sat ud af deres bolig, så synes jeg, det er helt rimeligt at gå ind og sige, at vi heller ikke vil se sager, hvor der bliver lukket for strømmen hos børnefamilier eller hos andre udsatte grupper, der er helt afhængige af, at elektriciteten fungerer, og som ikke er i stand til selv at sørge for at råbe op hos kommunen og elselskabet osv. og få den hjælp, de har behov for.

Derfor synes jeg, det er vældig fornuftigt at få lavet en ordning. Om det skal være, som Dansk Folkepartis ordfører foreslår, altså at man siger til elselskaberne, at de automatisk skal sende en kopi af rykker nummer to til kommunerne, eller hvordan man gør det, er noget, man må se på, så det foregår så let og så ubureaukratisk som muligt. Jeg glæder mig meget til at se den beregning fra ministeren

på, hvorfor i alverden det skulle komme op på at koste 50 mio. kr. Jeg kan simpelt hen slet ikke forestille mig, hvordan man når op på så højt et tal, hvis man laver en let og ubureaukratisk tilgang til, hvordan man sikrer, at folk ikke får lukket for strømmen, uden at kommunen har været inde over.

Kl. 11:05

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Meta Fuglsang fra SF.

Kl. 11:05

(Ordfører for forslagsstillerne)

Meta Fuglsang (SF):

Foreløbig tak for den gode debat, vi har haft om det her beslutningsforslag. Vi kan jo godt høre, når diskussionen går her i salen, at vi ikke er helt enige om problemets omfang og betydning og heller ikke om, hvordan man eventuelt skal afhjælpe det og komme nogle i møde på det her område. Men jeg håber, at vi under behandlingen af forslaget måske kan komme hinanden lidt nærmere.

Forslaget her er jo stillet på baggrund af nogle historier, enkelthistorier, om sårbare grupper, børnefamilier og ældre, der kommer i klemme, fordi de får lukket for strømmen. Og det er rigtigt: Selvfølgelig skal man betale sin regning. Men jeg tror, at når man så håndfast kan stille sig herop som ordfører og sige, at folk skal betale deres regninger, og så kan der vel ikke være noget problem, så er det udtryk for en fatal mangel på fantasi til at forestille sig de vilkår, som nogle mennesker lever under. Det kan enten være det vilkår, at man har så dårlig en økonomi, at der faktisk ikke er penge til at betale en elregning, og at alternativet er, at man ikke kan købe mad. Det kan være mennesker, som af fysiske eller psykiske grunde har svært ved at administrere deres økonomi eller deres liv i øvrigt. Det kan være mennesker, som af nogle sociale grunde måske har problemer med at administrere deres økonomi. Så der er masser af sårbare grupper, som vi jo i en masse sammenhænge gør meget for at hjælpe.

Det er jo rigtigt, at der er regler, f.eks. i den sociale lovgivning, som gør, at man skal have underretning, hvis der er familier med børn, specielt små børn, som er ude i sociale problemer. Det kan f.eks. være, at de ikke har penge til at betale for strømmen, men der er en lang række andre grupper, som er sårbare af den ene eller den anden grund, og som vi har en forpligtelse til at tage hånd om.

Når det her forslag bliver fremsat, er det jo, fordi de regler, vi har, har vist sig ikke at være nok. Hvis vi har ambitionen om, at vi ikke skal komme i en situation, hvor sårbare grupper får lukket for strømmen, så det betyder, at de f.eks. ikke kan få varme, og at de ikke kan få mad, så er vi nødt til at tage fat på det. Og når vi kan se, at de regler, vi har nu, ikke er gode nok, så er vi forpligtet til at råbe op og sige, at så må vi prøve at gøre noget andet og noget bedre.

Man kan jo diskutere administrationen af det, og hvad den administrative byrde af det er. Jeg synes, at det er voldsomme tal, de 50 mio. kr., som endda er blevet til mellem 50 og 100 mio. kr., og det ville være dejligt at få nogle mere præcise beregninger på det. Det ville også have været rart, at vi havde set dem inden, hvis de eksisterer, men i hvert fald kan vi da så få dem nu, hvor forslaget er blevet førstebehandlet, så vi kan se, hvad det er for nogle beregninger, der ligger til grund.

Men når vi snakker om ressourceforbrug og administration, er vi også nødt til at kigge på det ressourceforbrug, der er, hvis man ikke ændrer på det her. Hvad er ressourceforbruget, hvis man skal hen at samle op på nogle mennesker, som har fået lukket for strømmen? Hvad er ressourceforbruget ved at samle op på ældre, sårbare borgere og på børnefamilier, som faktisk er kommet i klemme på grund af det her? Uanset hvad er der konsekvenser af det ressourceforbrug, man har, når man har en social målsætning om, at folk ikke skal ha-

ve lov til at falde til bunds i det sociale system, eller at folk ikke skal have lov til at få slukket for strømmen.

Så er der spørgsmålet om regelforenkling. Nu har jeg stået her en del gange efterhånden og snakket om regler, om nye regler. Jeg har rigtig mange gange stået her og hørt regeringspartierne snakke om regelforenkling. Og virkeligheden er, når man ser tal på det, at det jo ikke er det, der sker. Regelforenkling bliver først og fremmest taget op, når det handler om, at oppositionspartierne har en ny regel, den gerne vil indføre – så skal vi forenkle. Jeg kunne godt tænke mig, at det her regelforenklingsmantra ikke kun var til pæn brug, altså når det var noget, jeg gerne ville have gennemført, men at det også var noget, der var til daglig brug, når man som regering og som minister har ansvaret for den lovgivning, som vi får. Det er et lille fromt ønske, som for så vidt ikke har noget med strømforbrug at gøre, men jeg vil da ikke undlade at gøre opmærksom på, at ord er taknemlige, og det lille ord regelforenkling er det i hvert fald også.

Hvis det sociale sikkerhedssystem, som vi har, skal virke, skal dem, der har ansvaret for den sociale omsorg, vide, at der er et problem. Når vi i det her forslag har rettet skytset, om man vil, mod el-selskaberne, så er det jo, fordi man skal vide, at hvis man skal lave socialpolitik, en social indsats, er der en indsats, der skal gøres. Når det handler om elforsyning, er det jo meget logisk el-selskaberne, der kan trykke på knappen og slukke for strømmen, og det er derfor også meget naturligt, at det er dem, der har opgaven med at give underretning, hvis der bliver slukket for strømmen i et hjem. Det er for så vidt logik.

Det, der ikke er logik, er, at man ikke skærper den forpligtelse over for dem, når vi kan se, at det ikke virker. Og når vi nu kan se, at hvis man ikke overholder det for så vidt enkle regelsæt, der er nu, så vil det faktisk have nogle sociale konsekvenser for andre mennesker, så er det ikke logik, at det ikke skal skærpes. Men ud over børnene handler det som sagt også om andre grupper, nemlig dem, som er ældre og sårbare.

Der er jo nævnt det her eksempel med husleje, altså at der er pligt til underretning, hvis ikke der er betalt husleje, og jeg har svært ved at se, at logikken ikke skulle følges, når det handler om el, som jo er helt vitalt for at få et hjem til at fungere.

Jeg synes, at det ville være rart at få lidt mere viden om det her. Det gælder spørgsmålet om de 50 eller 100 mio. kr.; det gælder lidt mere indsigt i, hvordan praksis faktisk er nu – altså hvor mange eksempler der er på, at det system, vi har nu, ikke virker – men også noget mere viden om, hvad vi kunne gøre for at forbedre systemet. Jeg opfatter debatten i dag som et ønske om eller et tilsagn om og i hvert fald sympati for tanken, men faktisk også som nogle konstruktive tilsagn, først og fremmest fra Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre, om at kigge på, om man kunne gøre noget for at skærpe det her. Det vil jeg se frem til i den fortsatte behandling af forslaget, og jeg skal gøre mit for at prøve at få nogle konstruktive snakke, hvor vi har fokus på, hvad det er for et problem, der skal løses, og hvad det er for nogle muligheder, vi ser, frem for om det lige præcis er opportunt at stemme for eller imod et beslutningsforslag, som er fremsat af oppositionspartier. Dermed ville vi faktisk komme tættere på at håndtere nogle udfordringer for nogle mennesker, for vi ville være mere optaget af løsningen end af, hvem vi lige plejer at holde med, når vi i øvrigt står hernede og slås.

Jeg synes umiddelbart, at det forslag, som Dansk Folkeparti kom med, var fint og konstruktivt, og hvis vi på den måde kunne komme med flere forslag til, hvad vi kunne gøre, så kunne vi også komme nærmere på at få løst det her. Så jeg vil i hvert fald fortsætte arbejdet med at få dialog om det her, så vi kan få løst udfordringen for de mennesker, som det vedrører, og sige tak for debatten indtil nu.

Kl. 11:11

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet.

Kl. 11:13

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Det Energpolitiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) Forhandling om redegørelse nr. R 12:

Klima- og energiministerens energipolitiske redegørelse 2011.

(Anmeldelse 27.04.2011. Redegørelsen givet 27.04.2011. Meddelelse om forhandling 27.04.2011).

Sammen med dette punkt foretages:

4) Forhandling om redegørelse nr. R 13:

Klima- og energiministerens klimapolitiske redegørelse 2011.

(Anmeldelse 27.04.2011. Redegørelsen givet 27.04.2011. Meddelelse om forhandling 27.04.2011).

5) Forespørgsel nr. F 37:

Forespørgsel til klima- og energiministeren:

Hvad kan ministeren oplyse om regeringens fremtidige klimapolitiske og energipolitiske initiativer set i lyset af den klimapolitiske redegørelse og den energipolitiske redegørelse?

Af Lars Christian Lilleholt (V), Ole Hækkerup (S), Per Dalgaard (DF), Anne Grete Holmsgaard (SF), Jørgen S. Lundsgaard (KF), Margrethe Vestager (RV), Per Clausen (EL), Villum Christensen (LA) og Per Ørum Jørgensen (KD).

(Anmeldelse 26.04.2011. Fremme 28.04.2011. Eventuel afstemning udsættes til tirsdag den 17. maj 2011).

Kl. 11:12

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til tirsdag den 17. maj 2011.

Først er det til begrundelse af forespørgslen hr. Lars Christian Lilleholt som ordfører for forespørgslerne.

Kl. 11:12

Begrundelse

(Ordfører for forespørgslerne)

Lars Christian Lilleholt (V):

Det er efterhånden blevet en tradition her i Folketinget i forbindelse med fremlæggelsen af klimaredegørelsen og energiredegørelsen, at vi har en fælles forespørgsel til klima- og energiministeren om de energipolitiske initiativer, og der er jo meget at diskutere: Hvad skal der ske, hvilke mål skal vi have, og hvordan når vi dem?

Uanset om man ser det igennem røde eller blå briller, er der ganske store udfordringer foran os, som vi, forhåbentlig i fællesskab, skal have løst, og der er både fra regeringen, Klimakommissionen og oppositionen kommet rigtig mange forskellige forslag.

Vi ser frem til en god debat.

Kl. 11:13

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak for det. Klima- og energiministeren for besvarelse af forespørgslen.

Besvarelse

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Tak. Den internationale udvikling siden de energi- og klimapolitiske redegørelser for et år siden har givet os yderligere anskuelsesundervisning i, hvorfor vi skal omlægge vores energisystem. Folkelige opstande i arabiske lande har været med til at sende olieprisen op, og det trækker også naturgaspriserne op. Alene i 2010 betød det, at f.eks. EU-landene brugte 600 mia. kr. mere på olie end året før. Samlet set betyder det en stor belastning af de i forvejen svækkede økonomier i EU, USA og Japan, og fremtiden tegner desværre ikke lysere.

Hvis vi fortsat baserer vores energisystemer på fossil energi, vil EU og resten af verden i stadig højere grad blive afhængige af olie- og gasimport fra politisk ustabile regioner eller olie fra store havdybder med de risici, som »Deepwater Horizon«-ulykken klart illustrerede. Det indebærer risiko for ustabile og formentlig også højere olie- og gaspriser. Vores håb er naturligvis, at den nuværende uro i de arabiske lande bliver til stabile demokratiske regeringer. Men selv med politisk ro kan stigende efterspørgsel fra hastigt voksende økonomier betyde høje priser på olie og naturgas. Men vi har ikke kun oplevet opstande i Mellemøsten. Atomkraftulykken i Fukushima, Japan, har samtidig vist, at atomkraft også i økonomisk og industrielt udviklede lande er mere usikker end tidligere antaget. Det vil formentlig føre til krav om bedre sikkerhed og dermed øgede omkostninger ved denne energiform.

Klimaproblemet er heller ikke løst. Den globale temperatur tangerede eller oversteg i 2010 tidligere varmerekorder, og afsmeltningen af den grønlandske indlandsis er ikke målt større. En ny rapport fra Arktisk Råd viser nu, at stigningerne i verdenshavene som følge af afsmeltning fra indlandsis kan blive væsentlig større, end Det Internationale Klimapanel, IPCC, hidtil har antaget. Oversvømmelserne i Pakistan og den rekordlange tørke i Rusland kan ikke direkte tilskrives klimaforandringerne, men med de håndfaste forudsigelser om et varmere og mere ustabil fremtidigt klima kan man frygte, at de menneskelige og økonomiske omkostninger ved disse naturkatastrofer er et forvarsel om konsekvenserne af klimaforandringerne.

Det kan blive meget dyrt, og det rammer ikke nødvendigvis lande og befolkninger i overensstemmelse med deres bidrag, hverken til problemet eller til løsningerne. Der er derfor efter regeringens opfattelse mere end nogen sinde behov for et paradigmeskifte i klima- og energipolitikken. Det er baggrunden for regeringens ambitiøse udspil til en ny langsigtet energistrategi, »Energi strategi 2050«. Målet er at gøre Danmark uafhængigt af fossile brændsler i 2050, og det er mig bekendt den mest vidtgående energistrategi, nogen regering har lagt frem.

Med en realisering af energistrategiens mål vil – for det første – vores energiforsyning i 2050 være langt mere sikker og uafhængig af udviklingen i fjerne regioner. For det andet vil vi have reduceret vores drivhusgasemissioner med omkring tre fjerdedele og dermed bringe os tæt på EU's mål om 80-95-pct. reduktion i 2050 i forhold til 1990. Og for det tredje, og hvad der ikke er uvæsentligt, kan man sige, at vi med en bevidst og målrettet indsats kan skabe gunstige vilkår og udvikling af nye energiteknologier og tilhørende industrier, dvs. grøn vækst, eksport og nye arbejdspladser.

Regeringens udspil foregiver ikke at sikre den nødvendige omstilling helt frem til 2050 med et trylleslag. I lyset af de store usikkerheder, der er om de fremtidige priser på energi og udvikling af nye teknologier, er det nødvendigt med en fleksibel tilgang, hvor man først gennemfører de tekniske og økonomisk mest robuste initiativer. Regeringens udspil sikrer ikke desto mindre meget markante effekter. For det første ventes forbruget af fossile brændsler nedbragt

med 116 petajoule eller 18 pct. frem mod 2020. VE-andelen ventes at stige fra knap 20 pct. til godt 33 pct. i 2020; det er et godt stykke over vores nuværende EU-mål, der som bekendt er på 30 pct. samme år. For det tredje ventes bruttoenergiforbruget at falde med ca. 6 pct., altså væsentligt over det nationale mål på 4 pct. reduktion i 2020 i forhold til 2006, og for det fjerde en samlet reduktion i forhold til vores CO₂-reduktions-forpligtelse i de ikke kvotebelagte sektorer frem mod 2020 i størrelsesordenen 4-5 mio. t CO₂-ækvivalenter.

Lykkes det at opnå enighed om initiativerne i »Energistrategi 2050«, vil vi være rigtig godt på vej til også at nå klimamålet.

Kl. 11:18

I princippet kan Danmark jo godt nå målet om fossil uafhængighed alene, men vi har en interesse i at gøre det i fællesskab med resten af Europa. Det vil både gøre de nødvendige teknologier billigere, sikre eksportmarkeder for nye energiteknologier og bidrage til at gøre vores største handelspartnere mere robuste over for politisk pression og økonomiske problemer som følge af høje og svingende oliepriser. Og så må man jo ikke glemme, at EU er den løftestang, Danmark skal bruge for reelt at have en chance for at tackle de globale klimaproblemer.

Som nævnt i starten af mit indlæg er det bydende nødvendigt, at der fortsat presses på for, at der indgås internationale aftaler om reduktion af de globale drivhusgasemissioner. EU må sætte sig i spidsen for disse bestræbelser og gå foran med et godt eksempel. Europa-Kommissionen skal til efteråret fremlægge en analyse af, hvordan EU's energisektor skal udvikle sig for at opfylde EU-målsætningen om en 80-95-procents-reduktion af vore drivhusgasser. Danmark har allerede presset på for, at også EU på sigt gør sig uafhængig af fossile brændsler, altså gør det til en egentlig målsætning, ligesom Danmark arbejder for, at EU går foran og skærper sin CO₂-reduktionsforpligtelse fra de nuværende 20 pct. til 30 pct. i 2020, både fordi det er et stærkt signal i forhold til de globale forhandlinger, og fordi det er i EU's egen interesse.

I lyset af de nye meldinger om a-kraft fra Tyskland og Italien har klimakommissær Connie Hedegaard jo for nylig luftet en idé om, at vi allerede nu bør fastsætte et nyt EU-mål for VE, altså vedvarende energi, for 2030. Et sådan nyt EU-mål synes jeg absolut er en nærmere overvejelse værd. Forud for dansk EU-formandskab i 2012 skulle disse dagsordener gerne bringes videre i EU, og det vil vi gøre vores for, bl.a. i forbindelse med miljørådets diskussioner om Kommissionens roadmap for klima frem mod 2050.

Hvis vi så vender blikket tilbage til hjemmefronten, er den næste store udfordring jo at få et energiforlig i hus. »Energistrategi 2050« rummer en balanceret pakke af nye initiativer, som både retter sig mod reduktion af energiforbruget og en markant forøgelse af VE-andelen af energiforsyningen. Jeg behøver ikke at remse de konkrete initiativer op her, men jeg synes, der er grund til at fremhæve en ting ud over de betydelige effekter, jeg nævnte tidligere, og det er, at energistrategien er økonomisk ansvarlig. Den belaster ikke de offentlige finanser, og der er i videst muligt omfang taget hensyn til erhvervslivets konkurrenceevne over for udlandet. Ekstraudgifterne for private forbrugere vil typisk kunne neutraliseres gennem energibesparelser og omlægning af energiforsyningen.

Den økonomiske ansvarlighed og balance skal bevares i forhandlingerne om et nyt energiforlig. Vi opfatter de foreløbige udmeldinger fra Folketingets partier til regeringsudspillet som positive og konstruktive. Der er tale om en stor og kompleks pakke, og der er vi naturligvis nødt til at sikre fuld forståelse af delelementerne, før vi kan gå i realitetsforhandlinger. Men hvis oppositionen har den politiske vilje, håber og tror jeg fortsat, at vi vil kunne forhandle et forlig på plads. Et nyt langsigtet forlig vil blive hilst velkommen af energiselskaberne og erhvervslivet, der med rette efterspørger klare og langsigtede retningslinjer. Dermed har vi det bedste grundlag for et bredt forlig om en energiaftale. Tak.

Kl. 11:22

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Anne Grete Holmsgaard for en kort bemærkning.

Kl. 11:22

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Tak. Jeg vil godt starte lidt med EU og Danmarks muligheder og rolle i EU. Ministeren sagde, at i forbindelse med den langsigtede EU-strategi har klimakommissær Connie Hedegaard luftet muligheden for og ideen med at få et mål for vedvarende energi i 2030, og ministeren sagde så selv, at det var en nærmere overvejelse værd.

Det er et lille skridt på vejen fra ministerens side, det er godt, men vi er nødt til at tage det fulde skridt, og det vil jeg gerne have ministeren til at sige ja til ud fra betragtningen om, at det stærkeste virkemiddel, vi i dag har i europæisk energipolitik, er vores forpligtende målsætning for 2020 for vedvarende energi. Hvis vi ikke får en stærk målsætning for 2030, er der overordentlig stor risiko for, at vi ikke lever op til det, denne minister og 26 andre ministre og 27 stats- og regeringschefer ved gentagne lejligheder har sagt højt og helligt, nemlig at vi skal have vores reduktioner ned med 80-95 pct. inden 2050, og vi ved jo alle sammen, at det er nærmere de 95 pct. Ministeren startede selv med at snakke om den øgede afsmeltning fra Arktis.

Kl. 11:23

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ministeren.

Kl. 11:23

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Der er jo ingen tvivl om, at når EU skal indfri sine mål, og det skal EU, bliver man jo nødt til at åbne den diskussion om mål og milepæle for 2030, 2040 og hele vejen frem. Jeg kan i øvrigt også sige, at det også er en debat, vi har i energikredsen, hvor også kommissær Öttinger har luftet nogle lignende tanker, nemlig at vi nu skal starte den her debat om at se længere frem end kun til 2020, og derfor jo så også min tilkendegivelse af, at det er noget, som vi ser positivt på, men jeg må sige, at jeg bare indtil videre ikke har set noget konkret fra Kommissionens side. Jeg har hørt, at det er noget, man overvejer, men jeg har ikke set det konkrete udspil.

Kl. 11:24

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Anne Grete Holmsgaard.

Kl. 11:24

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Et gæt på, hvorfor der ikke er kommet noget konkret udspil, er jo, at de ikke er enige i Kommissionen, og det er der, at jeg synes, at Danmark kan spille en vigtig og proaktiv rolle, for der skal kæmpes for det her fra nu af og til efteråret, hvor det skal besluttes, for ellers får vi ikke det vedvarende energi-mål. Vi får sikkert et eller andet CO₂-mål, men det dækker jo over, at man så i virkeligheden kan lave a-kraft i stedet for vedvarende energi, og der synes jeg, det er meget positivt, at det ser ud til, at Tyskland er på vej til at lave et skift væk fra a-kraften over til vedvarende energi. Så jeg vil opfordre ministeren til at være meget aktiv med det her over for de andre lande, så vi får et stærkt mål for vedvarende energi også i 2030, for det vil vise sig, at det bliver vores vigtigste middel til rent faktisk at få udslippet nedad og ikke bare lave fortidens løsninger, men lave fremtidens løsninger.

Kl. 11:25

Kl. 11:28

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 11:25

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Fru Anne Grete Holmsgaard kan trygt regne med, at Danmark vil præge denne proces. Det gør vi allerede. Det er lykkedes at samle en kreds af lande, som synes, at vi skal være mere ambitiøse. Vi diskuterer jo så, hvordan vi kan komme til de 30 pct., men vi diskuterer i høj grad også andre ting i den gruppe, der jo så ledes af Storbritannien og Danmark, og så deltager Tyskland, Spanien og en stribe andre lande. Danmark og Storbritannien er indtil videre de eneste lande, der har sagt, at vi har regeringsmandat til at gå til 30 pct. Vi startede her for nogle uger siden den første uformelle drøftelse i den kreds i Budapest, og vi har besluttet at mødes, når vi så kan se, at timingen er den rette for at præge processen, og det kan så enten være i forbindelse med det formelle ministerrådsmøde eller det uformelle møde. Så der vil det i høj grad fortsat være Danmark, der vil sætte sig i spidsen for den proces, også for at få det konkretiseret, ikke kun omkring milepælene fremadrettet, men selvfølgelig også, hvordan vi får løftet hele problemstillingen om de 30 pct.

Kl. 11:26

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Villum Christensen for en kort bemærkning.

Kl. 11:26

Villum Christensen (LA):

Tak. Jeg noterede mig, at ministeren i rigtig mange tilfælde er optaget af, at vi på det her område skal være meget ambitiøse, og at vi fastholder vores position som en nation, der vist endda står i den absolutte verdenselite. Det er jo en både prisværdig og på mange måder imponerende vision, men nu er det jo ikke fodbold alt sammen – mønten har en bagside. Vi er også verdens mest ambitiøse, når det handler om at beskatte virksomhederne og borgerne. Bekymrer det ikke ministeren, at netop fordi man skal kunne bryste sig af det i denne sag, vil man uvægerlig medvirke til at sende virksomheder og arbejdspladser ud af landet, samtidig med at de oser et andet sted og faktisk er meget mindre energieffektive end i Danmark? Jeg kunne tænke mig at spørge helt direkte: Skal vi være ambitiøse for hver en pris?

Kl. 11:27

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 11:27

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Nu vedkender jeg mig fuldt ud, at der til tider kan komme en enkelt sportsmetafor, når jeg taler, også fra Folketingets talerstol, men jeg erindrer nu ikke, at jeg sagde noget om verdenseliten. Men det kan vi jo selvfølgelig hitte ud af bagefter om jeg gjorde. Derimod gjorde jeg jo en del ud af at sige: Ja, vi skal være ambitiøse. Og det er vi også med det her udspil, men det skal være finansieret, det skal være økonomisk ansvarligt. Og det er også det, vi i høj grad har forsøgt at gøre, altså at ramme den balance med udspillet, hvor vi jo bl.a. så ikke kommer til at belaste den energiintensive og konkurrenceudsatte industri. Så de bliver altså fritaget for nogle af afgifterne. Så det er i høj grad et spørgsmål om at finde en balance og ikke bare sige: Vi skal være ambitiøse for hver en pris.

Kl. 11:28

Formanden :

Hr. Villum Christensen.

Villum Christensen (LA):

Nu indgår ordet verdenselite faktisk i regeringens oplæg, men lad det være.

Jeg går over til noget lidt andet. Vi kan jo altid diskutere, om man nu kan få den her grønne omstilling sat i værk, uden at det går ud over konkurrenceevnen – det mener vi er utrolig vanskeligt at få øje på, når man kigger i regeringens udspil – og ud fra den betragtning vil jeg egentlig gerne høre, om ministeren er indstillet på at gå andre veje. Vi ved godt, at det koster rigtig mange penge at stille om, men kan vi ikke finde finansieringen andre steder end på nogle områder, som belaster virksomhedernes konkurrenceevne? Her tænker jeg specielt på den meget dyre kabelhandlingsplan, hvor vi har vedtaget – det var faktisk før finanskrisen – at vi skal nedlægge kabler for noget, der ligner 14 mia. kr. Det var i de gode tider. Kunne ministeren forestille sig, at vi eventuelt udskød denne plan eller i hvert fald forlængede det lidt og så brugte nogle af de penge, i stedet for at vi igen skal lægge nye afgifter på virksomhederne, når det handler om at nå de her målsætninger?

Kl. 11:29

Formanden :
Ministeren.

Kl. 11:29

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Det, der refereres til her, er jo netop en gammel aftale, så den har jeg ikke tænkt mig at ændre ved.

Så vil jeg altså også lige anholde det her med, at det kommer til at gå ud over konkurrenceevnen. Det kunne det gøre, hvis ikke man var opmærksom på at finde den rette balance, som jeg nævnte før. Og det har vi jo i høj grad forsøgt at gøre. Der, hvor det virkelig kan gå ud over dansk konkurrenceevne, er, hvis vi bare sætter os ned og siger: Nu gør vi intet. Og man kan bare se på de olieprisstigninger, der har været i starten af året – nu er olieprisen jo lige faldet noget, og det må jeg selvfølgelig også lige vedkende mig – som altså har kostet dansk erhvervsliv 2 mia. kr. Det har det kostet bare med den stigning, der har været. Det går i høj grad ud over dansk erhvervsliv.

Så kan man jo også sige, at nu har vi lige i går oplevet den sydkoreanske præsident rejse til Danmark, fordi han mener, det er her, vi har de grønne løsninger. 2 pct. af BNP har Sydkorea nu afsat til at investere i grøn teknologi. Det er nok ikke sådan, at vi får alle de over 80 mia. dollar, men mon ikke vi er i stand til at få en hel del af dem. Så det er jo i høj grad også en måde at skabe arbejdspladser, beskæftigelse og vækst på.

Kl. 11:30

Formanden :

Tak til klima- og energiministeren.

Der var en lidt længere spørge- og svartid, for normalt er det sådan, at man slet ikke stiller spørgsmål til ministeren under besvarelsen, men det har man gjort nu. Vi var under forespørgslen. Ministeren kommer til igen senere, men da man var begyndt på det, synes jeg også, at man skulle have lov til at gøre det færdigt. Og så er det jo meget nyttigt for alle at vide, hvad det egentlig er, man ønsker at spørge om og få svar på, så det er jo kun et supplement til folkestyret og demokratiet. (*Klima- og energiministeren* (Lykke Friis): Jamen jeg er glad for, at jeg ikke skulle irttesætte en embedsmand, der havde givet mig en liste.) Jamen der er slet ikke nogen, der skal irttesættes. Jeg synes, at det er udmærket, at der er debat i salen.

Det betyder blot, at vi i hvert fald siger tak til klima- og energiministeren for besvarelsen, og så kommer ministeren tilbage efter forhandlingen. Det er den, vi starter på nu. Og den første bliver så hr. Lars Christian Lilleholt som ordfører for forespørgerne, værsgo.

Kl. 11:32

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Lars Christian Lilleholt (V):

Jeg skal gøre mit bedste. Jeg vil starte med (på vegne af V, KF, DF, LA og KD) at fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Regeringens energipolitiske redegørelse 2011 gør rede for de aktuelle udfordringer på energiområdet og de vigtigste energipolitiske begivenheder inden for det seneste år. Redegørelsen beskriver hovedprincipperne i Energistrategi 2050, de centrale emner i regeringens udspil til energiforhandlingerne og den forventede effekt heraf, såvel som konkrete energipolitiske tiltag i det forgangne år.

Regeringens klimapolitiske redegørelse 2011 giver et samlet overblik over regeringens klimapolitik det forgangne år inden for opfyldelse af klimareduktionsmål, grøn vækst og udvikling, klimatilpasning, EU-samarbejde og internationale klimaforhandlinger samt beskriver de strategiske sigtelinjer for regeringens klimapolitik.

Folketinget konstaterer med tilfredshed, at regeringen i forlængelse af Energistrategi 2050 og de to redegørelser har påbegyndt drøftelserne med Folketingets partier om en ny energiaftale, herunder hvordan klima- og energipolitikken fremover kan sikre kursen mod fossil uafhængighed og fortsat sikre energiforsyningen, opfyldelsen af Danmarks internationale forpligtelser samt udviklingsmulighederne for dansk industri.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 60).

Kl. 11:33

Formanden :

Tak. Dette oplæste forslag til vedtagelse vil indgå i Folketingets videre forhandlinger. Værsgo til ordføreren.

Kl. 11:34

(Ordfører for forespørgerne)

Lars Christian Lilleholt (V):

Tak for det. Den danske regering har som den første i verden fremlagt en konkret plan for, hvordan vi bliver fri af fossile brændsler i 2050. Rigtig mange taler om det, både her i landet og uden for landets grænser, men VK-regeringen har vist, hvordan vi kan nå de mål, og planen er, som ministeren redegjorde for, økonomisk ansvarlig og hænger rigtig fornuftigt sammen. Der bliver ikke sendt store, unødige regninger, hverken til forbrugerne eller til vores erhvervsliv, og det er også meget vigtigt, at vi sikrer, at dansk erhvervslivs konkurrenceevne opretholdes.

Regeringens udspil bygger i vid udstrækning på de anbefalinger, der kom med Klimakommissionens rapport i efteråret. Målet er som sagt, at Danmark skal være uafhængigt af fossile brændsler i 2050. Det er godt for vores klima, og det er godt for vores forsyningssikkerhed. Begge områder er helt centrale for Venstre. Med regeringens udspil yder Danmark sit nødvendige bidrag til at opfylde det fælles mål om at reducere udledningerne af drivhusgasser med 80-95 pct. i 2050 og dermed også til at begrænse den globale opvarmning til maksimalt 2 grader.

Målsætningen om fossil uafhængighed vil også bidrage til at sikre forsyningssikkerheden, for vi bliver mindre afhængige af at importere energi fra politisk ustabile områder. Og de seneste måneder med uro i Egypten, Libyen og andre lande i Mellemøsten viser med al tydelighed, at det ikke er rart at være afhængig af energiforsyninger herfra, ligesom vi jo også har set stærkt stigende energipriser.

Det tjener både klimaet og forsyningssikkerheden at blive uafhængig af de fossile brændsler. Regeringen har fremlagt en meget ambitiøs strategi, som vil medføre, at Danmark i 2020 er oppe på, at 33 pct. af energiforbruget er baseret på vedvarende energi. Initiativerne er mange og ganske fornuftige. Der er forslag om udbud af 600 MW havmøller på Kriegers Flak, udbud af 400 MW tæt på kysterne og initiativer til en fortsat udbygning på land. Der er forslag om skift fra kul til biomasse på de centrale værker og skift fra naturgas til biomasse på de mindre, decentrale kraft-varme-værker. Der er også bedre rammer for produktion af biogas og mulighed for, at biogassen kan komme ned på det overordnede naturgasnet. Der er krav om iblanding af biobrændstoffer – 10 pct. i 2020, og der er en øget indsats omkring energibesparelser, således at forbruget af energi skal være reduceret med 6 pct. i 2020.

Det er alt sammen forslag, der vil bringe Danmark fremad og sikre, at Danmark fortsat vil være i den grønne førertrøje. Skal vi fastholde den placering, er det nødvendigt, at der også fortsat bruges rigtig mange penge på energiforskning, både i offentligt og i privat regi. Også på det område står vi rigtig stærkt. EUDP har i perioden fra 2008 til 2010 bevilget 900 mio. kr. til 186 forskellige projekter. Green Labs skal over de kommende år give 200 mio. kr. til etablering af storskalafor søg. Og i Transportministeriet er der afsat 200 mio. kr. til energieffektive transportløsninger.

Aldrig er der brugt flere penge på energi- og klimaforskning i Danmark. Over 1 mia. kr. blev der brugt sidste år på energiforskning fra det offentlige i Danmark. En massiv indsats på det område er også den bedste måde, vi kan understøtte de virksomheder, der producerer energiudstyr, på. Og på det område står Danmark rigtig stærkt. 12 pct. af den samlede vareeksport i 2009 bestod af energiudstyr, den er steget rigtig, rigtig meget siden 2000, og der er endnu større potentialer på området. For hele verden er jo i gang med den omstilling, som Danmark er gået foran i forbindelse med. Dermed er vi jo et udstillingsvindue for resten af verden, men det kræver, at vi fortsat investerer i både demonstration af og forskning og udvikling på området.

Vi er i øjeblikket i gang med de indledende forhandlinger vedrørende en kommende klima- og energi strategi frem mod år 2050. Vi håber i Venstre, at det bliver muligt at indgå en bred klima- og energipolitisk aftale. Det har vi god tradition for i Danmark. Det sikrer, at aktørerne mange år frem i tiden kender rammerne. Og da det er ganske betydelige investeringer, der er tale om, er det også rigtig fornuftigt, at man kender rammerne mange år frem i tiden. Vi håber og tror på, at det kan lade sig gøre, men det kræver selvfølgelig god vilje fra alle sider.

Kl. 11:39

Formanden :

Tak. Da vi jo følger Folketingets forretningsorden, går vi nu over til korte bemærkninger til ordføreren. Den første, der har bedt om ordet, er fru Anne Grete Holmsgaard. Værsgo.

Kl. 11:39

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Tak til formanden. Det er jo altid formandens opgave at sikre, at vi følger forretningsordenen.

Hr. Lars Christian Lilleholt fremhævede eksporten af danskproduceret energiudstyr og sagde, at den jo er vokset siden 2000. Det er jo rigtigt, men er hr. Lars Christian Lilleholt ikke enig i, at den faktisk faldt sidste år? Og er han ikke enig i, at det er et alarmsignal? For den øvrige vareeksport steg, mens lige præcis det, der burde være og har været et af vores guldæg, nemlig eksporten af vindmøller, vindmøllekomponenter, fjernvarmeudstyr, termostater osv., faktisk faldt sidste år. Er hr. Lars Christian Lilleholt enig i den konstatering? Og er han enig i, at det faktisk er et meget alarmerende signal, som

burde få os til at speede mere op for udviklingen af det danske hjemmemarked?

Kl. 11:42

Kl. 11:40

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:40

Lars Christian Lilleholt (V):

Når man ser på den seneste 10-årige periode, ser man, at der er sket en markant stigning i eksporten af energiudstyr. Sidste år var der ganske rigtigt i det, vi har set indtil nu, et mindre fald. Det skyldes jo bl.a. den økonomiske krise, men de meldinger, der kommer fra branchen, lyder, at man rent faktisk er meget optimistisk med hensyn til fremtidsudsigterne. Man forventer, at man både kan øge eksporten og antallet af beskæftigede.

Kl. 11:41

Formanden :

Fru Anne Grete Holmsgaard.

Kl. 11:41

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Nu var det jo altså faktisk sådan, at de i energiindustrien udsendte signaler om, at det ikke gik godt, her for nylig ved deres årsmøde.

Men jeg forstår ikke, hr. Lars Christian Lilleholt er så ubekymret og bare siger, at det er på grund af krisen, for det, der er bemærkelsesværdigt, er, at den øvrige vareeksport steg, mens den faldt for energiudstyr. Og når man sammenligner med resten af EU eller med EU-15, gik det fremad der.

Så undskyld mig, men vil hr. Lars Christian Lilleholt dog ikke give den lille indrømmelse, at der faktisk er et problem her, og at det er nødvendigt at speede op for at sikre, at vi har et stærkt dansk hjemmemarked på det her område, for uden det får vi altså ikke øget vores eksport.

Kl. 11:41

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:41

Lars Christian Lilleholt (V):

Vi har et stærkt dansk hjemmemarked. Vi har aldrig afsat flere midler til forskning og udvikling på området, og jeg er meget optimistisk med hensyn til fremtidsudsigterne. Når vi ser på, hvad andre lande skal i gang med af omstilling frem mod 2020, ikke mindst i Europa, så tror jeg på, at der er rigtig store potentialer for dansk erhvervsliv på energiområdet.

Kl. 11:42

Formanden :

Tak. Så er det hr. Ole Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 11:42

Ole Hækkerup (S):

Tak. Jeg forstod jo, at Venstre og Venstres ordfører helt i tråd med regeringens og ministerens oplæg til energistrategi ønskede, at EU påtog sig at reducere sit CO₂-udslip med 30 pct. i 2020. Mit spørgsmål til ordføreren er derfor:

Havde det ikke været oplagt, når nu man synes, det er et mål, EU skal påtage sig, så at sikre sig, at den energistrategi, man selv fremlagde for Danmark, levede op til det selv samme mål?

Kl. 11:42

Formanden :

Ordføreren.

Lars Christian Lilleholt (V):

For os er det helt afgørende, at vi sikrer, at dansk erhvervslivs konkurrenceevne opretholdes, og der er det afgørende, at det her foregår i international sammenhæng. Klima- og energiministeren kæmper i EU for, at vi kommer op på 30 pct.s reduktion samlet set i 2020, og det skal foregå ad det spor.

I forhold til dansk erhvervsliv vil det være ganske ufornuftigt, at Danmark går enegang.

Kl. 11:43

Formanden :

Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 11:43

Ole Hækkerup (S):

Men er det ikke lidt svært at se Danmark som foregangsland, hvis vi lover, at vi ikke gør mere, end alle de andre gør? Og havde vi opnået de styrkepositioner, vi har netop med hensyn til den grønne energi, hvor vi er længere fremme end en lang række lande, hvis man altid havde holdt sig til den filosofi, som Venstre nu støtter?

Kl. 11:43

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:43

Lars Christian Lilleholt (V):

Vi er foregangsland. 2020-målene i EU er ikke mindst Danmarks skyld. Det var os, der over for de øvrige lande pressede hårdt på for meget bindende politiske målsætninger på 20-20-20-målene, herunder reduktionen af CO₂, så der er ikke noget at skamme sig over.

Kl. 11:43

Formanden :

Tak til hr. Lars Christian Lilleholt. Der er ikke flere, der har ønsket korte bemærkninger. Så er det hr. Ole Hækkerup som ordfører for Socialdemokratiet.

Kl. 11:44

(Ordfører)

Ole Hækkerup (S):

Nu holder vi os strikt til reglerne, kan jeg se på formanden.

I Danmark skal vi jo omlægge vores energiforsyning fundamentalt, og det er der en række gode grunde til. Den første gode grund til, at vi grundlæggende skal omlægge vores energiforsyning i Danmark, er, at vi belaster klimaet helt uholdbart meget. Man kan sige det enkelt: Hvis man forestiller sig, at hele verden kun var befolket af danskere, ville jorden ikke kunne holde til det, så ville jorden med det samme gå under. Vi er ikke som land – med den måde, vi i dag belaster klimaet og naturen på – et eksempel til efterlevelse for nogen. Det kan godt være, at der findes dem i verden, der er værre end os, men hvis folk bare var som os, ville det ikke holde.

Derfor handler en omstilling af Danmarks energiforsyning i en grøn retning først og fremmest om et ansvar for vores børn og børnebørn, der skal kunne nyde de samme muligheder, som vi gør. Det er det ene.

Det andet er så, at den grønne omstilling af dansk energiforsyning er en kæmpe mulighed. I en global verden skal vi jo finde de områder, hvor Danmark er unikt, hvor vi er særlige, hvor vi kan noget specielt, som er anderledes, end hvad andre kan. Grøn vækst er lige præcis et af de områder, her er der en masse muligheder, og det er der lige præcis i dag. For det er nu, det er i den nuværende situation, at vi har ledige hænder, at vi har ledige hjerner. Det, vi har brug

for, er i virkeligheden en politik, der sørger for, at de ledige hænder og hjerner, vi har her og nu, i de her år, kommer i gang med det, som både børn og børnebørn skal løse, nemlig det med klimaet og det, der kan stille os stærkere i den globale konkurrence på lang sigt. Lad dog de ledige redde klimaet, og lade dem dog redde Danmarks fremtid.

Ser vi så tilbage på de snart 10 år, vi har haft med VKO, tror jeg alt i alt, man som en samlet anmeldelse af de 10 år må sige, at det for klimaet på mange måder har været onde år. I dag behandler vi jo så regeringens redegørelse for energi- og klimapolitik. Jeg skal med det samme sige, at der jo er meget af det her, der havde set anderledes ud, hvis det havde været under en socialdemokratisk ledet regering, for det første noget af det, som vi allerede har været inde på, nemlig hvorvidt Danmark skal reducere sit udslip af CO₂ med 30 pct. i 2020. Vi kan godt tilslutte os det, ministeren allerede har sagt, om, at EU skal påtage sig den målsætning. Vi synes, det er helt oplagt, hvis Danmark går ud og siger, at andre lande burde gøre sådan og sådan, at vi så faktisk selv prøver at leve op til det samme, dvs. kigge vores energistrategi efter og se, om den lever op til det, som vi synes andre skal påtage sig.

Lidt teknisk kan man sige, at det her med vores CO₂-udslip i virkeligheden deles i det, der hedder den kvotebelagte sektor og den ikkekvotebelagte sektor. Og de 30 pct. ligger i den kvotebelagte sektor. Kigger vi så i redegørelserne her på den ikkekvotebelagte sektor, kan vi se, at redegørelserne viser, at Danmark kommer længere og længere fra at nå det mål, som vi har påtaget os sammen med andre lande. Det er selvfølgelig uholdbart, og det bliver en energistrategi for Danmark også nødt til at tage højde for.

Så er det jo ved at være halvandet år siden, vi havde klimatopmøde i København. I virkeligheden havde vi foretrukket, at man allerede dengang havde stået med en plan for, hvordan Danmark kunne blive fri af afhængigheden af de fossile brændsler. Det havde jo været et meget klart signal, hvis Danmark som vært havde stået med sin plan for, hvordan vi ville komme helt ud af afhængigheden af fossile brændsler. Det ville så i øvrigt også have betydet, at vi var kommet væsentlig tidligere i gang med forhandlingerne om et nyt energiforslag.

Men når det haster med at komme videre, er det ikke alene af hensyn til klimaet. Det er også, fordi vi skal skabe de nye job. Nogle gange snakker man helt nedladende og forkert om Yderdanmark som den rådne banan. Jeg tror i virkeligheden, det er bedre at tale om den grønne banan, for når der skal opstilles nye møller, sættes gang i nye biogasanlæg osv., vil det også trække Danmark mindre skævt. Her er der en mulighed i den grønne omstilling af Danmarks energiforsyning, fordi mange af de nye arbejdspladser vil komme lige præcis der, hvor der mangler nye arbejdspladser allerallermest i de her år. Og samtidig bliver det som nævnt en mulighed for at give os selv en udfordring, som andre lande først vil møde senere.

Jeg skal derfor på vegne af S, SF, RV og EL fremsætte følgende forslag til vedtagelse:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget opfordrer regeringen til at sætte ambitionsniveauet for de næste 10 års energipolitik op for at

- vise et markant eksempel på klimapolitisk omstillingsevne, som kan inspirere andre lande, og
- sikre et stærkt grundlag for innovation, jobskabelse og eksport-inden for klima- og energiindustrien, og

regeringen opfordres samtidig til at fremlægge en liste over afgrænsede sager, der hurtigt kan træffes beslutning om, herunder

- øgede energispareforpligtelser for energiselskaberne

- en analyse af indretningen af fremtidens energifgifter med udgangspunkt i det nuværende proventu
 - ved etablering af kystnære havmølleparker (produktionsparker) lægges afgørende vægt på stort lokalt ejerskab – som udgangspunkt min. 50 pct.
 - en forsikringsordning for geotermiprojekter
 - kvalitetssikring af køberetsordningen for vindmøller og fortsættelse af vindrejseholdet
 - fjernelse af barrierer for elbiler, herunder afgiftsfritagelse for elbiler og hybrider frem til 2015
 - pligt til at anvende el i havne – store skibe og havnerundfarer
 - udvide nettoordningen for solceller.«
- (Forslag til vedtagelse nr. 61).

Kl. 11:49

Formanden :

Tak. Også dette oplæste forslag til vedtagelse vil indgå i Folketingets videre forhandlinger. Der har været ønske om korte bemærkninger. Først hr. Per Dalgaard.

Kl. 11:49

Per Dalgaard (DF):

Efter at have hørt hr. Ole Hækkerups ordførertale tænker jeg: Hvad er det egentlig, ordføreren taler om? Hvis alle folk ude i verden var ligesom danskere, ville det hele gå under! Hvad er det for noget, hvad vil gå under, og hvordan? Med hvilken begrundelse siger ordføreren sådan noget? Er det ikke bare skrækscenarier, som ingen bund har i den virkelige verden? Jeg vil gerne have nogle tal, der viser, hvad det er for noget, der er så galt, at verden går under, hvis alle opfører sig som danskerne?

Kl. 11:50

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:50

Ole Hækkerup (S):

Tak. Det, jeg sigtede til, var vores udledning af CO₂. Hvis man måler den danske udledning af CO₂ pr. indbygger, vil man se, at vi er på knap 11 t. Hvis man forestiller sig, at alle de mennesker, der findes i verden, havde en CO₂-udledning pr. indbygger, der svarer til den danske, så tror jeg, det ville være lysende klart, hvor lynhurtigt klimaet ville blive bragt fuldstændig ud af kontrol. Det var det, jeg sigtede til. Jeg er glad for at have opklaret misforståelsen, hvis det har hjulpet Dansk Folkeparti til også at se det som et afgørende problem i dansk energi- og klimapolitik.

Kl. 11:50

Formanden :

Hr. Per Dalgaard.

Kl. 11:50

Per Dalgaard (DF):

De tal, jeg har, lyder jo ikke på 11 t, men jeg kan da informere om, at på en sådan graf her ligger Danmark faktisk ret langt nede. Så det er sludder og vrøvl, når det fremføres, at den danske udledning af CO₂ pr. indbygger er tårnhøj. Det er den absolut ikke. Vi ligger et langt stykke nede på den liste, der bliver lavet af forskellige organisationer. Og når man så tænker på den mængde CO₂, der potentielt udledes fra Danmark, så er det jo noget, som ikke kan mærkes nogen steder ude i den store verden.

Kl. 11:51

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:51

Ole Hækkerup (S):

Se, i den kommentar var der i virkeligheden to ting. Det ene var: Der er lande, der er værre end os, og som udleder meget mere CO₂ pr. indbygger.

Det er jeg fuldstændig enig i. Væsentlig større lande udleder væsentlig mere CO₂ pr. indbygger end Danmark. Det ændrer bare ikke på, at hvis man forestiller sig, at indbyggerne her i verden havde et CO₂-udslip pr. indbygger, som svarede til det danske, så ville det være uholdbart. Jeg siger det for også at understrege det helt fundamentale problem i, hvordan vi i den rige verden bliver ved med at skabe et problem, som det i vid udstrækning er andre der skal bære byrderne af. Det var det ene.

Det andet, hvis jeg skal kommentere hr. Per Dalgaaards politiske pointe, var: I virkeligheden hjælper det ikke særlig meget – sådan forstod jeg Dansk Folkeparti – hvis vi gør noget med det meget lille danske CO₂-udslip, for der er så mange andre store lande, der belaster klimaet meget mere.

Her tror jeg, at vi har fat i en central forskel på Dansk Folkeparti og Socialdemokraterne. Vi synes, at det her er en chance for at gå foran med et eksempel på, hvordan man gerne vil forandre verden. Det er selvfølgelig, fordi det er en af de få muligheder, vi som relativt lille land i en global verden har for at forandre verden.

Kl. 11:52

Formanden :

Så er det hr. Lars Christian Lilleholt for en kort bemærkning.

Kl. 11:52

Lars Christian Lilleholt (V):

Jeg kan høre på ordføreren, at Socialdemokratiet er indstillet på at gå solo med de 30 pct. CO₂-reduktion i 2020. Er det rigtigt, at man er villig til at gå op på 30 pct., uanset hvad der sker i det øvrige EU, og hvad kommer det her til at koste?

Kl. 11:52

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:53

Ole Hækkerup (S):

Mit spørgsmål rettede sig mod, om den energistrategi, regeringen selv har fremlagt, vil medføre, at man reducerer CO₂-udslippet med 30 pct. i 2020. Jeg er jo enig med ministeren i, at det vil være fremragende, hvis EU påtog sig det mål, jeg synes bare, det bliver lidt dobbeltmoralisk, hvis vi i øvrigt i de tilstundende energiforhandlinger sætter os ned og siger: Det synes vi resten af EU skal påtage sig. Så kan de med rimelighed spørge: Lever den politik, I selv fører, så op til det, I synes alle andre skal påtage sig? Hvis ikke man kan svare fuldstændig entydigt bekræftende på det, synes jeg, vi selv har et problem. Det er derfor, jeg siger, at noget af det, jeg godt kunne tænke mig var anderledes ved regeringens nuværende energipolitik, var, at man satte sig ned og præcist spurgte: Vil den energipolitik, vi har lagt frem for den kvotebelagte sektor, betyde, at vores CO₂-udslip reduceres med 30 pct. i 2020? Hvis det sig, at regeringens forslag til strategi kun medfører, at man reducerer med, lad os sige 28 pct., så synes jeg da, vi skal se på, hvordan man kan få de sidste 2 procentpoint i hus, så vi faktisk opnår det, der hedder practice what you preach.

Kl. 11:53

Formanden :

Hr. Lars Christian Lilleholt.

Kl. 11:54

Lars Christian Lilleholt (V):

Jeg savner svar på, hvad det her vil komme til at koste. Indgår de massive milliardomkostninger, det vil medføre, i Socialdemokraternes 2020-udspil?

Kl. 11:54

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:54

Ole Hækkerup (S):

Vi ved ikke, om regeringens udspil vil føre til en reduktion af vores CO₂-udslip på 30 pct. for den kvotebelagte sektor. Da vi ikke ved det, er der nok en difference til de 30 pct. Vi ved ikke, hvor stor den er, vi har ingen idé om det. Det koster nok usandsynlig mange penge, og det er usandsynlig mange penge, som vi ikke ved hvad drejer sig om – dem har oppositionen aldrig gjort rede for. Det er en meget teknisk og konstrueret diskussion. Lige før havde vi eksemplet, hvor regeringen i løbet af nul komma fem havde kunnet regne ud, at det ville koste mellem 50 mio. og 100 mio. kr., hvis elselskaber skulle give besked til kommunerne, når de lukkede for strømmen. Mon ikke det ville være muligt for regeringen også at sige præcis, hvor vi for den kvotebelagte sektor ligger henne med alt det, der ligger i 2050-strategien; når vi vores mål i 2020 for den kvotebelagte sektor? O.k., den manko, der er, kan så finansieres på en lang række forskellige områder, og det ved ordføreren jo præcis lige så godt som jeg.

Kl. 11:55

Formanden :

Tak til hr. Ole Hækkerup, der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det hr. Per Dalggaard som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 11:55

(Ordfører)

Per Dalggaard (DF):

Min ordførelse er delt op i to dele, selvfølgelig den energipolitiske del og derefter den klimapolitiske del.

Jeg har altid betragtet energipolitik som et af de vigtigste områder i et lands politiske aktiviteter, og hvorfor? Jo, fordi uden energi, dvs. el- og varmeproduktion, kan et moderne samfund som det danske ikke eksistere, ganske enkelt. Og inden for dette område af energipolitikken er der som beskrevet i regeringens energipolitiske redegørelse store udfordringer.

Verden løber tør for fossile brændsler, ikke lige nu, men på sigt. Først udløber olien, så udløber gassen og til sidst kullene, måske om 100 eller 150 år, et eller andet i det leje. Disse brændsler skal erstattes, og her kommer VE, vedvarende energi, så ind i billedet som den kilde, mange mener kan erstatte den enorme mængde energi, som både ilandene og ikke mindst de nye økonomier, Kina, Indien, Brasilien, Sydafrika og den tredje verden i det hele taget, kræver. Og med de perspektiver, som OECD og IEA viser i deres rapport, World Energy Outlook fra november 2009, viser tallene, at vedvarende energi på ingen måde vil kunne opfylde det behov for energi, som den tredje verden har – på ingen måde!

Fakta er følgende: Baserer man sin energiproduktion kun på vedvarende energi, bliver det rasende dyrt. Det andet er, at det at udfase verdens mest effektive kulfyrede kraft-varme-værker som dem, vi har her i landet, hvor vi renser røgen for alle partikler og gasser bortset fra CO₂, er at fravælge den absolut billigste måde at generere energi på. Det er kun venstrefløjten, der finder, at det er en meget logisk politik; det gør Dansk Folkeparti under ingen omstændigheder.

Hvis den udfasning sker, og hvis vi så får en anden regering, hvis vi får et regeringsskifte ved det kommende valg, hvilket jeg håber vi

ikke gør, så vil vi miste konkurrenceevne, fordi venstrefløjen, som vi bl.a. hørte hr. Ole Hækkerup fremføre, virkelig vil lægge afgifter på alle sektorer, både den private og den offentlige og ikke mindst erhvervslivet, og det vil medføre en ting: at de store virksomheder flytter ud af landet, fordi de kan producere præcis det samme derude til en meget lavere pris. Og hvad vil der så ske ved det? Jo, vi mister arbejdspladser i tusindvis, og Danmark bliver fattigere.

At opsamle CO₂ fra den røggas, som vi i dag får fra vores kulfyrede kraft-varme-værker, er en teknologi, der hedder CCS, og som det heldigvis efterhånden er ved at gå op for flere partier herinde er en ganske udmærket måde at reducere CO₂-udslippet på, når vi nu skal tage den pind med.

Vi skal være uafhængige af import af fossile brændsler fra korrupte diktaturstater i 2050, siger redegørelsen, og det ville sådan set være ganske udmærket, hvis vi var afhængige af den, men det er vi jo ikke. Siden 1997 har Danmark været selvforsynende med olie og gas, og det vil vi være også de næste 10 år.

Dansk Folkeparti er godt tilfreds med, at der i den energipolitiske redegørelse tages hensyn til erhvervslivets konkurrenceevne, så vi kan bevare arbejdspladserne i Danmark. Uanset om man kan lide det eller ej, er det erhvervslivet, der medfører, at vi har et velfærdssamfund. Det er erhvervslivet, der producerer og sælger varer ude i landet, så det er nødvendigt, helt piskendvendigt, og så skal det selvfølgelig have så gode vilkår som overhovedet muligt.

Det fører mig så over til den klimapolitiske redegørelse. Jeg kender ingen, som ikke ønsker at tage vare på klimaet. Jeg kender ingen partier, der ikke ønsker at tage vare på klimaet, så vi får et rent, rart og sundt klima at færdes i, ingen overhovedet. Dansk Folkeparti ønsker at gøre alt for at opfylde det mål, såfremt det baserer sig på fornuft.

Her er vi så måske inde ved en lille problematik, som handler om proportioner. Det er uden sund fornuft, hvis de tiltag, vi gennemfører, ikke har nogen som helst effekt – og det går jeg ud fra at alle er enige i – f.eks. de ustandselige krav om at reducere den umådelig lille del af vores udledning af drivhusgasser, der hedder CO₂, en gasart, som i øvrigt ikke er farlig eller giftig, men et naturligt element i jordens økosystem, og som er mad for alle planter.

Men også her er det lykkedes venstrefløjen at bilde folk noget andet ind, som vi f.eks. hørte fra den forrige ordfører, nemlig at det er ganske, ganske forfærdeligt, og at hele verden ville gå under, hvis andre folk ude i verden agerede, ligesom vi gør her. Det er jo rent sludder. Danmarks andel af udledningen af de totale mængder af drivhusgasser i hele verden er 0,2 pct. Det betyder, at hvis vi forestillede os, at Danmark totalt lukkede ned, slukkede for al el, lukkede alle virksomheder, stoppede al bilkørsel og lukkede alle fabrikker og hospitaler og kontorer, så ville det overhovedet ikke kunne måles ude i den store verden.

Det er de proportioner og de proportionsforvridninger, som venstrefløjen elsker at køre frem med: at vi er så slomme, og at vi udleder så meget, så det er ganske forfærdeligt. Det er jo simpelt hen noget sludder. Det er ikke andet end skrækkampagner, og jeg kan ikke tage det seriøst.

Kl. 12:00

Nu er det muligt, at de tal, jeg lige vil læse op, med hensyn til CO₂-udledning andre steder fra er et par år gamle, og det kan godt være, at de nyeste tal er 11 t, men tallene er så i forhold til tallet for Danmarks udledning jo proportionalt korrekte.

Alle de arabiske lande udleder enorme mængder CO₂ pr. indbygger. USA gør det, Australien gør det, og Finland udleder 12,15 t i forhold til det. Irland, Belgien og Tyskland udleder meget mere end Danmark, og Danmarks udledning i tal er 9,18 t. Til sammenligning udleder Norge 9,6 t. Men alligevel får vi hele tiden hovedet banket fuldt af, at vi er ganske forfærdelige, og at vi udleder så meget, at

jorden ville gå under, hvis alle opførte sig ligesom os. Det er simpelt hen noget sludder.

Igen: Hvis vi totalt lukkede butikken Danmark, ville det ikke kunne måles nogen steder ude i verden overhovedet. Og igen: Det er ikke, fordi vi ikke skal gøre noget. Vi skal selvfølgelig fremme vores VE-teknologier det bedste, vi kan, men jeg savner proportioner i tingene.

Det er mit håb, at det efterhånden går op for folk, at den kampagne, som venstrefløjen fører i forbindelse med den her problematik, hvor man kalder den varme, der kommer i rørene fra f.eks. Avedøreværket, hvor man nu går over til i blok 2 at fyre med kul, for sort varme. Og det er sort el. Igen nogle værdiladede ord, som intet har med virkeligheden at gøre, men som udelukkende har til formål at skræmme folk. Jeg synes simpelt hen, det er uanstændigt, og at det er en usaglig argumentation.

Hvis alle ude i den store verden netop brugte f.eks. den teknologi, Danmark har udviklet i forbindelse med kulfyrede kraft-varme-værker, så ville vi spare milliarder af ton CO₂, milliarder simpelt hen.

Så den teknologi vil man ikke have indført herhjemme, når man taler om, at vi skal have et hjemmemarked. Man vil ikke bygge f.eks. et af de nye kraftværker, som B&W Energy i Lyngby laver, hvor man kan opsamle CO₂. Det kunne man aldrig finde på at acceptere, selv om det ville medføre, at vi så kunne vise folk i Kina, Indien og USA, som også har nogle elendige gamle kulværker, at vores hjemmemarked for produktionen af el og varme er fantastisk god og ikke forurener. Det vil man ikke være med til, fordi det ikke er politisk korrekt.

Jeg synes simpelt hen, det er svagt, at det er følelser, der er fremherskende i den forbindelse, i stedet for tekniske, faglige og videnskabelige fakta. Det synes jeg er ærgerligt.

Dansk Folkeparti tilslutter sig selvfølgelig det forslag til vedtagelse, som hr. Lars Christian Lilleholt læste op lige før.

Kl. 12:03

Formanden :

Tak. Der er ønske om korte bemærkninger, først fra fru Anne Grete Holmsgaard.

Kl. 12:03

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Ja, hr. Per Dalgaard's store kærlighed til kul svigter jo aldrig: Jo mere, jo bedre. Man kan sige, at der jo er sket en interessant bevægelse, for vi kan, hvis vi går 10 år tilbage, se, at Dansk Folkeparti stod last og brast med regeringen i energipolitikken, og det gør Dansk Folkeparti bare ikke mere, og det synes jeg da er interessant. Så er det sådan, at det jo er fair nok at være uenig – sådan er det i politik – men hr. Per Dalgaard sagde undervejs, at hvis oppositionen fik magt, som de har agt, så ville afgifterne tordne op.

Det er ikke pænt at tale usandt, vil jeg lige sige, så nu vil jeg gerne bede hr. Per Dalgaard om at sige, hvor han har det fra, altså om han har det fra sin egen fantasi, hvad han tror, eller hvad han vågner med om morgenen af skrækvisioner, eller om det sådan er baseret på lidt fakta.

Kl. 12:04

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 12:04

Per Dalgaard (DF):

Jeg vil indrømme, at jeg måske nogle gange om morgenen vågner med det skrækszenario, at vi har fået en S-SF-regering, det vil jeg indrømme at jeg måske gør, men alligevel ikke helt, for det er ikke sikkert, at det kommer til at gå så galt.

Med hensyn til kul vil jeg sige, at jeg altså med min bedste vilje ikke kan se, hvorfor vi skal afskæres fra at danne energi, producere energi, på den allerbilligste måde og den mest ikkeforurenende måde overhovedet, det kan jeg simpelt hen ikke få ind i mit hoved. Den model, som venstrefløjen fremfører, betyder, at man vil have det lukket ned, at man med det samme, hvis man får magt, som man har agt, vil have forbudt al kulfyring herhjemme. Og hvad vil det medføre?

Ja, det vil jo medføre, at vi skal have et hav af havvindmøller sat op, som er rasende dyre, og som hvert eneste år koster det danske samfund og forbrugerne 2 mia. kr. i afgifter plus 1 mia. kr. for at indpasse vindmølleel i det eksisterende net, og dem vil man have endnu flere af. Det bliver bare rasende dyrt.

Kl. 12:05

Formanden :

Fru Anne Grete Holmsgaard.

Kl. 12:05

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Hr. Per Dalgaard glemte at svare på spørgsmålet om afgifter. Så lad mig nu give svaret, som er faktuel og sagligt baseret. SF har meldt meget klart ud, at vi ikke ønsker, at det provenu, man får fra energiafgifter, skal stige, men vi ønsker, at afgifterne skal lægges om, sådan at de understøtter den omstilling, vi ønsker, nemlig en omstilling til maksimal energieffektivitet, så man ikke spilder energien, for det er rigtig dyrt, og så man bevæger sig fra sorte til grønne brændsler. Det her med sort og grønt er et godt billede, for det er til at forstå, og det troede jeg sådan set var noget, Dansk Folkeparti også kunne lide.

Kl. 12:06

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 12:06

Per Dalgaard (DF):

Jeg forstår udmærket begreberne sort varme og sort el, som ikke er en pind andet end skrækscenarier over for folk, som måske ikke helt ved, hvad det handler om.

Med hensyn til afgifterne er det korrekt, at jeg ikke har set et eller andet papir, hvor der står i et kommende regeringsgrundlag – hvis det er det, der finder sted – at afgifterne skal stige; det har jeg selvfølgelig ikke set. Det er bare en fornemmelse, en historisk fornemmelse, ud fra hvordan det altid går, når vi har S-SF-regeringer – måske også med De Radikale – altså at afgifterne stiger og stiger.

Må jeg gøre opmærksom på, at Danmark har verdens højeste skattetryk, vi har verdens højeste moms, vi har verdens højeste energiafgifter, og hvis de stiger, så ved jeg godt, at der så er mange virksomheder, der simpelt hen flytter til udlandet. Bare på den anden side af grænsen kan de få lov til at producere til en meget, meget billigere pris. Og har klimaet vundet ved det? Overhovedet ikke.

Kl. 12:07

Formanden :

Så er det hr. Ole Hækkerup, kort bemærkning.

Kl. 12:07

Ole Hækkerup (S):

Tak. Det er jo spændende at høre, hvordan det bliver, når regeringens parlamentariske grundlag udfolder sig, og man ser for sig, når vi har passeret grundlovsdag, hvor det både bliver Liberal Alliance og Dansk Folkeparti, så ministeren skal skræve mellem atomkrafttilhængere og kulkrafttilhængere. Det skal nok blive noget en udfordring – held og lykke med det.

Jeg skal spørge hr. Per Dalgaard om noget andet. Er det rigtigt, at det, der ligger i regeringens forslag til energistrategi, herunder forsyningssikkerhedsafgift og flere midler, der drives ind fra PSO, har Dansk Folkeparti ikke været ude at sige at de ikke kan acceptere? Er det faktisk ikke rigtig, at Dansk Folkeparti har sagt: Ja, vi må lægge det her til grund for vores forhandling af det næste energiforlig? Jeg har i hvert fald ikke på noget tidspunkt hørt Dansk Folkeparti sige, at de slet ikke kan leve med de stigninger i afgifter, der er lagt op til i det her forslag til strategi.

Kl. 12:08

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 12:08

Per Dalgaard (DF):

Den såkaldte forsyningssikkerhedsafgift tror jeg nok at vi har været lidt lunkne over for. Og i forbindelse med andre afgifter er det vist ikke nogen hemmelighed, at den PSO-afgift, som hele tiden stiger, kunne vi forestille os en omlægning af til andre energiformer, sådan at den ikke hele tiden bare kommer på elforbruget, men måske også kommer på noget andet. Så der er basis for i forbindelse med grundlovsstaler at slå ørerne ud. Om man lige på en grundlovsdag vil snakke så forfærdelig meget om kernekraft og kul, er jeg nu ikke sikker på. Det er sikkert andre emner, der er oppe.

Kl. 12:09

Formanden :

Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 12:09

Ole Hækkerup (S):

Det er bare som en kommentar til hr. Per Dalgaards snak om afgifter osv. osv. Det er jo fair nok, at Dansk Folkeparti kan mene, at hvis de havde 90 mandater alene, ville de gøre det ene og det andet og det tredje. Jeg synes bare også, at det er vigtigt, at vi lige holder fødderne på jorden. Dansk Folkeparti kan godt forestille sig at tage nogle forhandlinger om et nyt energiforlig på grundlag af det, der ligger her, inklusive de afgiftsstigninger, der ligger heri. Er det ikke korrekt?

Kl. 12:09

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 12:09

Per Dalgaard (DF):

Dansk Folkeparti går altid med et åbent sind til energiforhandlinger og alle mulige andre former for forhandlinger. Det er der slet ikke noget problem i, og hvis vi har lidt divergerende meninger om et bestemt emne, drøfter vi det, indtil vi finder en løsning. Selvfølgelig gør vi det. Om det så lige ender op med præcis det, der står i det hæfte, i den plan, kan man jo ikke vide på forhånd. Det tror jeg heller ikke at hr. Ole Hækkerup tror vil ende præcis sådan der. Men altså, en eller anden tillem্পning af en eller anden art vil vi selvfølgelig nå frem til, det er klart.

Kl. 12:10

Formanden :

Så er det hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 12:10

Per Clausen (EL):

Jeg håber, at vi er enige om, at hr. Per Dalgaard har stemt for alle de energiafgifter, vi har i Danmark i dag, både i form af at hans parti er med i energiforliget, og i og med at man jo laver finanslov sammen

med regeringen. Så de har vel den størrelse, som hr. Per Dalggaard mener de skal have, indtil de bliver forhøjet i forbindelse med et nyt forlig mellem regeringen og Dansk Folkeparti.

Men jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Per Dalggaard om noget andet: Hr. Per Dalggaard siger, så vidt jeg kan forstå, at det med den menneskeskabte klimaforandring faktisk set er noget vrøvl, og at det faktisk set også er sådan, at Danmarks CO₂-udslip, selv hvis der var en menneskeskabt klimaforandring, ingen betydning har. Det forstår jeg godt, men så forstår jeg slet ikke, hvorfor hr. Per Dalggaard vil bruge penge og energi på at oplagre CO₂. Hvad er det fornuftige formål med det?

Kl. 12:11

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 12:11

Per Dalggaard (DF):

Det fornuftige er, at vi får mere olie og gas ud af de felter, vi har i Nordsøen. Det er en teknologi, som ikke er under udvikling, kan man sige, men i forbindelse med de danske olieletter, hvor olien jo findes i nogle kridtlag, er det vanskeligere at få olie op end f.eks. i de norske felter – som nogle herinde har foræret til færingerne eller til nordmændene – hvor de ligger i nogle sandstenslag. Så derfor skal man have lavet en model, hvor vi kan få den CO₂ ud, som vi kan samle op, og som så til glæde for alle mulige andre ikke ryger ud i atmosfæren, men ned i undergrunden, og vi får mere olie og gas op. Det er formålet med den der CCS-teknologi.

Kl. 12:11

Formanden :
Hr. Per Clausen.

Kl. 12:11

Per Clausen (EL):

Det vil sige, at det kun er, i den udstrækning man har brug for det CO₂, man vil lagre, til at drive mere olie ud af Nordsøen, at man skal lagre det. For ellers er hr. Per Dalggaard enig i, at det bare at lagre CO₂ i undergrunden uden at bruge det til noget sådan set er en rigtig, rigtig dyr løsning, og at det også er en løsning, som faktisk øger energiforbruget med 20, 30 eller 40 pct. ifølge de tal, vi har. Hr. Per Dalggaard må da være imod, at man bruger penge og energiresourcer på noget, som er fuldstændig unyttigt efter hans egen opfattelse af tingene.

Kl. 12:12

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 12:12

Per Dalggaard (DF):

Det er jo netop ikke unyttigt, når vi kan få mere olie og gas op. Det er en nyttig proces, det er en nyttig teknologi, som vi skal tage hånd om. Jeg sagde lige før, at hvis vi nu f.eks. ville udstille, at vi har verdens mest effektive kulfyrede kraft-varme-værker, som kan opsamle CO₂, og byggede et par stykker af dem her i landet, så skulle det selvfølgelig være sådan, at de også kunne samle CO₂ op – det er klart – frem for at man nu i forbindelse med at få mere olie op skal købe CO₂ i f.eks. Holland. Det synes jeg da er vanvittigt. Når vi selv har så meget fra de kraftværker, kan vi jo lige så godt selv samle den op og anvende den nyttigt.

Kl. 12:12

Formanden :

Tak til hr. Per Dalggaard. Der er ikke ønske om flere korte bemærkninger. Så er det fru Anne Grete Holmsgaard som ordfører for Socialistisk Folkeparti.

Kl. 12:13

(Ordfører)

Anne Grete Holmsgaard (SF):

I SF ønsker vi, at ambitionsniveauet skal op i dansk energi- og klimapolitik. Det er selvfølgelig godt, at regeringen fra at have en, lad mig nu sige det pænt, meget, meget tilbagelænet og negativ holdning for 10 år siden har bevæget sig fremad. Det synes vi er positivt, og vi håber også på, at regeringspartierne vil bevæge sig mere. Men vi er egentlig også temmelig sikre på, at de især vil bevæge sig, hvis det er sådan, at vi får et nyt flertal i Danmark. Det betyder, for nu at være helt konkret og ærlig, at V og K ikke vil være så afhængige af Dansk Folkeparti, og vi har jo lige hørt, hvad det egentlig er, Dansk Folkeparti vil og ikke vil på det her område.

Hvorfor er det så vigtigt at få ambitionsniveauet op? Det er det af to årsager. Den ene er, at det faktisk er vigtigt på globalt plan, at der er nogle lande, der rykker på det her og viser eksempler på, at vi kan omstille, og der er vi sådan set et rigtig godt land – ikke fordi vores CO₂-udslip samlet set er så stort i forhold til det globale niveau, men fordi vi har et stort udslip pr. indbygger, og fordi vi er et velstående land. Det er det, der kan give håb til andre og fungere som inspiration til, at de også strammer sig mere an med at stille om. Der er vel ingen, der kan være i tvivl om, at det faktisk står ret alvorligt til. Ministeren nævnte selv i starten af sit indlæg den øgede afsmeltning af is i det arktiske område. Det er rigtig alvorligt. De seneste videnskabelige forskningsresultater viser, at vi kan risikere at ende med en vandstigning på 1,6 m i det her århundrede. Det er faktisk rigtig, rigtig meget.

Den anden årsag er selvfølgelig, at vi både skal gøre os uafhængige af stadig dyrere fossile brændsler, og at vi skal bruge energi- og klimapolitikken som et aktiv til at sikre et superstærkt dansk hjemmemarked, som kan bruges til, at vi også kommer til at stå stærkt på de ekspanderende grønne markeder på globalt plan. Det er jo egentlig sådan set ret enkelt på den måde, at hvis man ikke selv satser, står man ikke stærkt på eksportmarkederne. Sagt med andre ord: Hvem har lyst til at købe sko af nogen, der ikke vil gå i sine egne producenter sko? Sådan er det også med vindmøller, termostater eller fjernvarmeudstyr. Man får ligesom den tillid ved at se, at det bruger de selv, og at man kan trække på erfaringerne herfra.

Jeg vil godt bruge et par eksempler for at illustrere det med ambitionsniveauet. Regeringen har sagt, at den vil have bruttoenergiforbruget ned med 6 pct. i 2020. Det mål ramte vi faktisk sidste år, i 2010. Det er lidt interessant, at vi faktisk ramte det sidste år. Jeg synes jo ikke, det er helt så ambitiøst at sige, at vi bare skal bevare status quo fra nu af og frem til 2020. Det må simpelt hen kunne speedes op, og det er vores holdning, at det skal speedes op. For den bedst investerede krone er typisk den, der er investeret i energibesparelser.

Det andet eksempel, jeg vil bruge, er, at hvis man ser på statistikken over, hvad der er investeret i, eller hvordan udviklingen for vedvarende energi er gået og går frem til 2013, så kan man, når man slår op i regeringens energistrategi, se, at den derefter faktisk flader ud. Jo, den vokser, men ikke i samme tempo, og så tager den et hug opad i 2018 og 2019.

Så vi ønsker og vi arbejder målrettet for, at tempoet skal op i det her. Vi skal have stærkere og flere energibesparelser, investeringer i energireovering, boliger, erhvervsbygninger og offentlige institutioner og effektiviseringer i industrien, som også kommer den selv til gavn, fordi det er en økonomisk fordel at bruge mindre energi, og vi skal have mere vedvarende energi.

Der bliver ofte sagt i debatten, at det bliver rasende dyrt, nu mest markant af hr. Per Dalgaard i dag. Men det er jo sådan, at vi har meldt meget klart ud – og det står vi ved, og det arbejder vi for – at vi ønsker, at prisen på f.eks. havmøller skal ned, og vi tror på, at det kan lade sig gøre. Prisen på Anholt Havmøllepark blev meget høj. Det var ikke vores kop te, at den skulle være så høj. Vi har fået forelagt en rapport, der tyder på, at prisen kan komme meget ned, og jeg mener sådan set, at den kan komme mere ned end det, der er fremlagt i den rapport, Deloitte har lavet. Der skal vi tænke klogt, men vi skal også tænke klogt på den måde, at vi altså skal fremrykke nogle af investeringerne.

Kl. 12:17

Hvis man så kigger på regeringens strategi, må man sige, at den, ud over at målsætningerne efter vores mening er for svage, også lider af nogle problemer. Den er meget, meget svag på transportområdet. Der er meget lidt at hente i den på transportområdet, og der skal simpelt hen mere til. Transportområdet er en del af det, der hedder den ikkekvotebelagte sektor. Det er sådan et rigtigt teknikerudtryk. Det er altså det udslip, vi har fra transportsektoren, fra boliger uden for fjernvarmeområderne, fra de små værker og fra landbruget. Her er der simpelt hen behov for at gøre mere end det, der er lagt op til. Vi er bagud, og vi risikerer at ende med, at vi skal købe os igennem kvoter til at kunne nå vores målsætning. Det stiller os svagt i forhold til vores arbejde med at få EU's ambitionsniveau op og få EU's målsætninger højere op.

Et andet område, hvor jeg synes det er tydeligt at regeringen har misset, er affaldsområdet. Affald er overhovedet ikke med i den energistrategi, selv om affaldsforbrænding jo er noget, som tæller med i statistikken over vedvarende energi, altså den del, der er organisk affald. Der lægger vi op til, at vi skal foretage et skift og sige, at forbrænding har tjent os godt i fortiden, men nu må vi over de næste 10 år, måske 15 år, lægge om, sådan at vi ud over at få færre affaldsstoffer – det er klart; det skal vi under alle omstændigheder – ikke forbrænder den rest, der er, men derimod forgasser den, fordi det vil være et mere fleksibelt brændsel, vi får ud af det, og det vil give os mulighed for at genbruge den fosfor, der er i affaldet. Fosfor er en grundbyggesten, som vi ikke kan undvære i fødevarerproduktion.

Vi har så meddelt regeringen, at vi vil mere, end regeringen vil. Vi har også lagt op til, at hvis nu det skulle trække i langdrag med energiforhandlingerne, er der noget, man kan gøre her og nu, uden at man behøver at have en hel aftale. Der har vi foreslået regeringen, at vi godt kunne gå ind og lave en energispareaftale nu, altså sige, at energiselskaberne skal fortsætte med at lave energispareaktiviteter, men tempoet skal selvfølgelig op, og vi vil naturligvis den her gang have reel indflydelse på, hvordan indholdet er.

Vi har også foreslået regeringen, at man kunne sætte gang i den analyse af, hvordan fremtidens afgiftssystem skal se ud, som vi jo er enige om er nødvendig, fordi det tager tid at få den gennemført. Når vi foreslår det, er det, fordi vi også er lidt bekymret for, at der er nogle, der viger tilbage for investeringer, fordi de ikke er sikre på, hvordan afgiftssystemet kommer til at se ud i fremtiden. Det skal naturligvis fases ind langsomt, men for os er det vigtigt at få den analyse sat i gang. Rammen for det må jo være, at de afgifter skal sikre størst mulig effektivitet i det samlede system, og at de selvfølgelig skal understøtte investeringer, hvor man skifter fra fossile brændsler til vedvarende energikilder.

Ud over det kunne vi også allerede nu godt fastlægge nogle principper. Hvis vi ser på det, der har været en hel del diskussion om, nemlig de kystnære havvindmølleparker, som i hvert tilfælde fem lokalområder i øjeblikket er i gang med, så kunne vi jo i fællesskab her sige, at det for os er afgørende, at der er et meget stærkt lokalt ejerskab, medejerskab, på det her område, og sige, at det minimum skal være 50 pct. som medejerskab, fordi ideen i det her netop er at engagere lokale energiselskaber, kommuner og borgere i lokalområdet og

sikre, at de er medejere af det, så det ikke udelukkende bliver store danske eller udenlandske energiselskaber, der investerer i havvindmøller. Vi synes, det ville være en god udmelding, hvis regeringen og ministeren her i dag sagde, at de er med på, at det minimum skal være 50 pct. lokalt ejerskab i de her produktionspakker. Nu snakker vi ikke om, at vi også skal have nogle mindre havvindmølleparker, som er demonstrationsanlæg, hvor vi udvikler danske teknologier.

Vi synes også godt, at vi på nuværende tidspunkt kunne trænge til en udmelding om geotermi, altså varmt vand langt nede i undergrunden, som faktisk er en meget stor ressource i Danmark. Dem, der arbejder med geotermi, har jo sagt, at det, der er brug for, ikke er det, som regeringen foreslår, nemlig støtte til forprojekter. Det, der er brug for, er en forsikringsordning. Lad mig prøve at forklare det: Hvis et lokalt kraft-varme-selskab eller fjernvarmeselskab har lavet gode forundersøgelser og det tyder på, at de kan få det varme vand op af jorden og bruge det i deres fjernvarmesystem, og de så borer, men alligevel rammer ved siden af, er det en meget stor investering for et lille selskab. Her vil det være nyttigt at have en forsikringsordning, som selskaberne selvfølgelig skal være med til at betale, men hvor det er vigtigt at have staten med som den, der tager initiativet og sikrer, at man kan få lavet den her ordning.

Kl. 12:23

Vi ønsker også at få en ordentlig kvalitetssikring af medejerskabet på landvindmøller og på de kystnære møller. Det har jo vist sig, at den ordning, vi lavede for et par år siden, ikke rigtig lever op til, hvad den skulle have levet op til, nemlig at vi skulle have mange borgere til at være medejere. I den praktiske verden har det vist sig, at det er nogle få, der køber op, og jeg tror, at gennemsnittet for de opkøb, der har været nu, har været over 1 mio. kr. pr. person. Det er jo ensbetydende med, at der har været for få inde i billedet. Det går jeg ud fra at vi er enige om.

Til allersidst vil jeg sige, at det for os er vigtigt at få en udvidelse af nettomåleordningen for solceller. Vi kan til vores glæde se, at prisen på solceller falder. Der er flere, der investerer, men vi har rigtig meget brug for, at der kommer flere på banen, og det går også på, at vi får en udvidelse af nettomåleordningen, altså det, at man i en periode kan lagre sin solcellestrøm på nettet og så trække den tilbage igen.

Kl. 12:24

Formanden :

Tak. Der er ønske om en kort bemærkning fra hr. Lars Christian Lilleholt.

Kl. 12:24

Lars Christian Lilleholt (V):

Ambitionerne skal op, tempoet skal op, lyder det fra SF's ordfører, hver gang SF's ordfører er på talerstolen i energisammenhænge. Vi oplevede det senest, da ordføreren sagde, at vi skulle op på mindst 35 pct. vedvarende energi i 2020, så kom regeringen med et udspil om 33 pct., og så oplever vi i dag, at ordføreren lægger yderligere til. Tænk på et tal, helst så højt som muligt!

Hvem skal betale for det her øgede ambitionsniveau? Hvor meget højere skal el- og varmeregningerne være for de enkelte forbrugere? Hvor skal pengene komme fra? Og hvad koster det?

Kl. 12:24

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 12:24

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil lige først sige til hr. Lars Christian Lilleholt, at jeg ikke nævnte nogen anden procent heroppefra.

Hvordan skal det betales? Det skal betales over det, der hedder PSO, som i dag udelukkende ligger som et ekstra tillæg på elregningen. Vi synes jo, at det ville være godt, hvis man kunne udbrede den PSO, så den også lå på varmeregningen, så der var en bedre fordeling af den, for det her er jo også til gavn for varmemeforbrugerne.

Nu vil hr. Lars Christian Lilleholt gerne have det her til at se ud, som om det bliver meget dyrt. Men det bliver det faktisk ikke, for vi vil satse stærkere end regeringen på energibesparelser. Det betyder faktisk, at det bliver lettere og relativt billigere at få en højere andel VE end det, regeringen har lagt op til.

Kl. 12:25

Formanden :

Hr. Lars Christian Lilleholt.

Kl. 12:25

Lars Christian Lilleholt (V):

Hvor meget mere i PSO? Hvor meget skal den stige for den enkelte husstand? Hvad med vores erhvervslivs konkurrenceevne? Hvor meget dyrere skal det være? Skal der også statspenge ind i det her, og er det indregnet i S og SF's 2020-plan?

Kl. 12:25

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 12:25

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Først om statspengene: Vi har sådan set meget klart sagt, at det her er over PSO'en og ikke over statspenge. Det er forskningsindsatsen, der betales af statspenge.

Det, der er interessant her, er, at vi betragter det her som en investeringsstrategi, som skaber job, og som gør, at vi bliver mere uafhængige af de fossile brændsler. Jeg kan høre på hr. Lars Christian Lilleholt, at han stadig væk hænger fast i, at det her først og fremmest er en udgift. Jeg tror i virkeligheden ikke, at forskellen økonomisk – på udgiftssiden – er så stor mellem det, regeringen vil, og det, vi vil. Vi gør det bare på en – lad mig sige det sådan – lidt smartere og mere intelligent måde, og vi lægger vægt på, at vi skaber job. Her er vi så tilbage ved det, vi diskuterede før, hvor hr. Lars Christian Lilleholt sådan set er temmelig ubekymret over, at energiteknologieksperten faldt sidste år. Det er vi ikke. Det er vi stærkt optaget af.

Kl. 12:26

Formanden :

Tak. Der er ikke flere ønsker om korte bemærkninger. Tak til fru Anne Grete Holmsgaard. Så er det hr. Jørgen S. Lundsgaard som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 12:27

(Ordfører)

Jørgen S. Lundsgaard (KF):

Jeg løber risikoen for at være enig med fru Anne Grete Holmsgaard i visse ting; det kunne måske hjælpe på forhandlingsklimaet bagefter.

Energi og klima kan ikke skilles ad, de hænger urokkeligt sammen, og det gør løsningen på energiproblemerne og klimaproblemerne også. Det var derfor med stor glæde, at vi for et år siden modtog Klimakommissionens rapport, som påviste, at det var muligt med allerede tilgængelig teknologi at løse begge problemer, og på en måde, så Danmark får CO₂-neutral energi, forsyningssikkerhed og ingen forringet konkurrenceevne. Tværtimod kan et initiativ, som bringer Danmark i front med at udvikle, demonstrere og bruge den grønne energiteknologi give uanede muligheder for dansk erhvervsliv og dermed fortsat dansk velfærd. Klimakommissionens rapport viste, at det i startfasen ville betyde dyrere energi, men på sigt billigere ener-

gi og sikrere energi. Den internationale udvikling inden for energi og klima har da også vist nødvendigheden i at omlægge vores energipolitik, om ikke for klimaets skyld, så for energiforsynings skyld.

Klimapolitik med ønske om fossilfri energi og forsyningssikkerhed gav i de seneste år atomkraften fornyet aktualitet og styrkede atomkraftindustrien. Selv visse politiske kredse i Danmark var begyndt at tale om atomkraft, men eksplosionerne på det japanske Fukushimaanlæg har rystet atomindustrien i sin grundvold og fået politikere verden over til at genoverveje deres synspunkter. Således har Angela Merkel i Tyskland krævet de syv ældste atomkraftværker lukket og udsat forlængelse af atomkraftværkernes løbetid. Lukningen af flere atomkraftværker udelukkes ikke, og nye sikkerhedskrav skal indføres – og det er situationen over hele kloden. Atomkraft er nu lige så dyr som vindkraft, men vindkraft falder i pris, atomkraft stiger. Så hvorfor løbe risikoen? Vi venter på fusionsenergien. Danmark traf den rigtige afgørelse.

Samtidig har den politiske situation i de lande, hvor den fossile energi findes, vist sig at være særdeles labil. Rådighed og pris kan ændre sig fra dag til dag, og forbrug og pris går kun en vej, opad. Samtidig må vi se i øjnene, at olie er et af vore vigtigste råmaterialer for industrien og for vores hverdag. Hvor var vi uden plastic? Så den bør ikke bare brændes af. Samtidig ser vi klimaet blive mere og mere ustabil, jo mere vi brænder af. Isen forsvinder, Pakistan oversvømmes, Rusland og Kina lider af tørke, og listen er lang. Så det er på tide, vi gør noget ved det, og derfor er Danmarks energistrategi vigtig, ikke kun for Danmark, men som demonstration for hele verden, og den bliver vi stolte af. Dette er også baggrunden for regeringens ambitiøse energiudspil, selv om oppositionen ikke er helt enig i, at det er ambitiøst nok, men det skal også finansieres, og vi gør det krone for krone.

Udspillet anviser en økonomisk ansvarlig omstilling af energiforsyningen med konkrete initiativer, der er fuldt finansierede, og som ikke belaster den danske konkurrenceevne, men vi skifter driftsomkostninger ud med investeringsomkostninger, samtidig med at vi etablerer en vedvarende energiindustri, som allerede i dag skaffer eksportindtægter på næsten 60 mia. kr. Det er væsentlig mere end olie- og gasindtægterne, da de var på deres højeste. Dette kræver reformer, både i måden, vi finansierer vores energisystem på, og i måden, vi anvender det på – og et bredt samarbejde i Folketinget. Vi må vænne os til, at grøn energi i sin natur er anderledes, den er ikke en stabil energiform, som langsomt følger kursudviklingen, den er en fluktuerende energiform, som er afhængig af, om vinden blæser, solen skinner, forbrugerne forbruger og mange andre faktorer for prisudsving, som er meget større end dem, vi er vant til, og som bliver større endnu. Derfor bliver forbrugstilpasningen, energilagringen og smart grid vigtige for vores grønne fremtid. Det vil sige, vi skal kunne bruge og lagre energi, når den er billig, og sælge den ud af landet, når den er dyr. Det kræver internationalt samarbejde med et elnet, som kan kommunikere med omverdenen, fra Sahara til Nordkap og over flere tidszoner, og det kræver store omlægninger hos forsyningsvirksomheder, industrien og den enkelte forbruger og derfor høj motivation og sikkerhed for investeringer over 20 år, og det egner vores nuværende afgiftssystem sig ikke til. Der er tale om mange og uoverskuelige afgifter, som er punktafgifter, og det er svært at sammenligne og transformere forskellige energiformer; f.eks. er der kun PSO-afgift på el, men ikke på varme, og da elprisen kun udgør 10-15 pct. af prisen med afgifter, giver det ingen motivation til at lade sin elbil op om natten, selv om strømmen var gratis, for før afgift ville forskellen være under 2 kr. Derfor bør vi have en afgiftsreform, hvor alle afgifter er enkle og ens for forskellige grønne energiformer, og det arbejder vi i regeringen på.

Kl. 12:32

Men vi skal også have kontinuitet i investeringerne. Det kræver langsigtet økonomisk politik, hvor industri, erhvervsliv og forbruger

ved, hvad de kan regne med for at etablere den nødvendige forskning, udvikling og produktion, og vi har allerede allokeret forskningsmidlerne, fokuseret på nye energiteknologier i en størrelsesorden, så vi er sammenlignelige med andre store spillere som USA og Tyskland. Så forhåbentlig når vi et bredt energiforlig, som også sætter klare delmål i 2020, ellers når vi det ikke i 2050. Men klimaet mellem forligspartierne har været særdeles positivt, jeg føler, vi alle vil det samme, så lad os få det energiforlig i hus, jo før, jo bedre – et nyt forlig med klare delmål og langsigtede retningslinjer til gavn for danske borgere, dansk erhvervsliv og klimaet.

Kl. 12:33

Formanden :

Tak til hr. Jørgen S. Lundsgaard. Der er ikke ønsker om korte bemærkninger. Så er det hr. Jørgen Poulsen som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 12:33

(Ordfører)

Jørgen Poulsen (RV):

Jeg skal også her gøre opmærksom på, at jeg er blevet kastet lidt hovedkulds ind i det her, da vores sædvanlige ordfører, fru Margrethe Vestager, har lidt andet at se til lige i de her minutter. Men jeg har fået lov til i alt fald at rose regeringen for at have taget det første skridt mod at gøre Danmark fri for fossile brændstoffer i 2050.

Vi vil godt rose regeringen for at have taget nogle gode initiativer inden for vedvarende energi, men vi havde også gerne set nogle mere ambitiøse mål, når det gælder energibesparelser, transport og landbrug. På CO₂-området er det jo fint, at regeringen så godt og vel lever op til EU's mål for at reducere drivhusgasser, men hvorfor er det, at Danmark skal ligge i læ af EU? Hvorfor ikke gå op og tage lidt lederskab? Regeringen skriver jo selv, at det ville være en overopfyldelse af Danmarks reduktionsmål frem til 2016, så hvorfor ikke hæve målet til de der 30 pct., når det nu er muligt sådan uden at skade sig selv, og så tage et initiativ på det her område.

På transportsektormrådet savner Radikale Venstre også initiativer for at bremse CO₂-udledningen fra biltrafikken. Regeringen indgik en bred trafikafale i 2009, hvor der var et klart løfte om at komme med forslag til grønne kørselsafgifter. Løftet var, at der ville blive fremsat de nødvendige forslag i 2009 og 2010. Vi vil egentlig gerne høre, hvad der er sket med disse forslag og med disse løfter, hvad der sker, og hvor den lovgivning bliver af. Det virker lidt, som om regeringen her overlader det meste til markedet og til EU-reguleringer, og det synes vi ikke er godt nok. Det er ikke nok bare at tale om elbil og biobrændstoffer, vi bliver også nødt til at begrænse antallet af de kørte kilometer.

Så vi ser altså frem til, at regeringen kommer med et beslutningsforslag på det her område, ligesom vi har aftalt.

Kl. 12:36

Formanden :

Tak til hr. Jørgen Poulsen. Der er ingen korte bemærkninger. Og så er det hr. Per Clausen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 12:37

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Nu skal jeg sige, at det ikke så meget var hr. Jørgen Poulsens tale som tanken om, hvad fru Margrethe Vestager er i færd med i disse timer, der gør, at hun er usædvanlig meget savnet her i salen under den her debat. Jeg tror, hun ville kunne gøre meget mere gavn her end der, hvor hun opholder sig nu. Men det er jo det frie valg, man har.

Ellers vil jeg sige, at debatten i dag jo har vist, at der er store nuanceforskelle i den opfattelse, man har af klima- og energipolitik-

ken i regeringspartierne og i forhold til regeringspartierne og deres parlamentariske grundlag. I virkeligheden kan man vel sige, at som debatten har været indtil nu, har de største uenigheder været internt i den blok, hvis man lytter til, hvad der er blevet sagt. Jeg ved ikke, om jeg kan bidrage til at lægge et andet snit, sådan at uenigheden internt blandt regeringspartierne og deres støtter kan fremstå mindre åbenlyst, men jeg skal da gerne forsøge i hvert fald at komme med nogle enkelte bemærkninger, som måske kan føre i den retning.

Det første, jeg vil sige, er, at jeg jo synes, det er meget spændende at høre det gentagne omkvæd fra Venstre om, hvor dyrt det vil blive, hvis oppositionen overtager ansvaret for energi- og klimapolitikken i Danmark. Når man nu tænker på, at Venstre tilbage i 2003 lavede en aftale med bl.a. A.P. Møller om nordsøolien, som har vist sig at være baseret på, lad mig sige det på den måde, en meget urealistisk forventning til udviklingen i olieprisen og af samme grund har givet dem, der har koncessionerne til at hive vores olie, danskerens olie – og det er det jo – op af Nordsøen, en meget, meget stor ekstraintægt, så må man sige, at hvis man dengang havde haft en lidt mere realistisk vurdering af oliepriserne eller måske havde ladet være med at binde sig til en opfattelse af, hvad oliepriserne ville være rigtig, rigtig mange år ud i fremtiden, så havde man der kunnet skaffe rigtig mange penge i statskassen, som det ville have været fornuftigt at anvende til at lave omstilling til vedvarende energi, til energibesparelser og andre tiltag, som gør os uafhængige af fossile brændstoffer. Og det siger jeg vel vidende, at de drøftelser, der er i dag, og som jo i det hele taget foregår, også antyder, at pengene kun bruges til andet. Men jeg synes, det ville have været fornuftigt.

Desværre valgte man af ukendte årsager at lave en rigtig, rigtig dårlig aftale, der indtil nu har betydet, at de selskaber, som har koncessionerne i Nordsøen, siden 2003 har tjent omkring 77 mia. kr. mere, end de havde forventet, for så meget mere har de tjent end det, de indgik aftalen på basis af. Og det er ikke, fordi de har hentet mere olie op, ikke fordi de har arbejdet hårdere, ikke fordi de har investeret mere, men fordi priserne er steget. Og når man tænker på, at ingen jo er i tvivl om, at olien er Danmarks – det er udelukkende det, der handler om at hive den op, de får penge for – så kunne man nok godt have lavet en smartere aftale på det område.

Vi må jo så se på, om der findes muligheder for at rette op på den skade. Jeg må sige, at man blandt dem, der lavede aftalen dengang, har gjort meget for at gøre skaden svær at rette op på. Uden at det skal opfattes direkte uvenligt, vil jeg sige, at det måske havde været billigere at øge partistøtten med et tilsvarende beløb, som nogle partier får fra A.P. Møller, end det har været at lave den her aftale. Når det er en lille smule vigtigt at fokusere på det, er det jo, fordi den måde, hvorpå vi ikke har brugt vores indtægter fra nordsøolien til at forberede os på at blive uafhængige af olien, jo er et skoleeksempel på, hvor dyrt det kan være på lidt længere sigt at føre en forkert politik. Og det synes jeg er værd at erindre sig i dag.

Så er det selvfølgelig også lidt interessant set i en anden sammenhæng, fordi en del af regeringens fremadrettede energipolitik – det kan umuligt være klimapolitik, det må være energipolitik, så regeringen opererer med en soleklar adskillelse mellem energi- og klimapolitikken – jo er, at man vil øge udnyttelsen af olien i Nordsøen. Regeringen ved selvfølgelig godt, at man i FN-regi siger, at hvis vi skal overholde 2-graders-målsætningen og reducere CO₂-udslippet, skal vi lade en ganske betydelig del af den olie, der ikke er hevet op, blive tilbage i undergrunden, men klimapolitiske målsætninger og 2-graders-målsætninger og den slags erstatter klimaministeren jo så med sund fornuft, som tilsiger, at den olie, der er i undergrunden, skal hives op. Det bliver nok lidt spændende, når man for alvor begynder at fremføre det synspunkt offentligt, i internationale forhandlinger, også uden for Danmarks grænser, at det er holdningen.

Jeg synes, vi skal erkende, at det handler om at finde løsninger, som gør, at vi kan gøre os uafhængige af fossile brændstoffer og levere vores bidrag til at reducere CO₂-udslippet.

Kl. 12:42

Selv om jeg jo anerkender, at hr. Per Dalggaard har ret i, at Danmark er et lille land – og det er godt at få det erkendt, også i Dansk Folkeparti, og nu får vi, kan jeg forstå, med nogle bomme også markeret, hvor lille landet er – så ændrer det ikke noget ved, at danskerne, hvis vi sådan tager os en for en, har et meget, meget stort CO₂-udslip, og hvis man i alle lande i hele verden begyndte at have en livsstil og et forbrug, som svarede til det danske, ville det få ganske alvorlige konsekvenser i forhold til et øget CO₂-udslip. Og hvis vi ellers kan tro på videnskaben på det her område og ikke har nogen andre fakta, vi bruger, ja, så vil det også give alvorlige problemer i forhold til klimaforandringerne.

Alternativet til det her er jo så at sætte mere gang i energibesparelser, som er det første og i virkeligheden næsten det vigtigste, og som har det dejlige i sig, at godt nok kan det koste nogle penge, når man investerer i energibesparelser, men det giver mindre udgifter på længere sigt og er i grunden en rigtig god, gammeldags borgerlig disciplin. Jeg kan i hvert fald huske, da jeg var yngre, at borgerlige altid talte om, at det var en borgerlig dyd, at man sparede. Jeg ved ikke, om man nogen sinde har levet op til det i praksis, men det er i hvert fald en rigtig god idé at investere i det.

Så skal man investere i vedvarende energi. Der kan man jo sige, at vi har vindkraften, som er det, der for tiden er mest fokus på. Det er rigtigt, at det er lykkedes at lave en rigtig, rigtig dårlig aftale om prisen for havvindmølleparken ved Anholt. Vi kan vel konstatere, at når det er sådan, at et pensionsselskab går ind og opkøber halvdelen af det til en solid overpris – og på spørgsmålet, om det nu er forsvarligt over for opsparerne, vil jeg sige, at det er rigtig forsvarligt, for der er ingen risiko, og man får en fortjeneste på det her, der næsten minder om den, man kunne få ved at være offensive spekulanter på aktiemarkedet – ja, så er der nok noget, der tyder på, at prisen er for høj, og derfor bliver vi selvfølgelig også nødt til at gå ind og se på, hvordan vi kan sikre, at vi fremover får finansieret vores investeringer i vedvarende energi på en måde, så det her bliver billigere.

Det har der indtil nu været en rapport fra et af disse utallige konsulentfirmaer der giver nogle bud på. Jeg tror, at hvis man ikke altid startede med at gøre sig nogle overvejelser om, hvordan man kan fedte mest effektivt for investorerne, men også overvejede, om der var andre måder at skaffe penge på, så ville man kunne gøre det her langt billigere. I hvert fald vil jeg for vores vedkommende sige, at det så også handler om at lave et langt bredere folkeligt engagement, også investeringsmæssigt, i udbygningen af den vedvarende energi.

Jeg er helt enig med fru Anne Grete Holmsgaard, der nævnte, at den måde, man har gjort det på indtil nu, ikke har virket efter hensigten, fordi der er tale om nogle ganske få mennesker, som så til gengæld har tjent ganske mange penge. Det virker faktisk slet ikke opmuntrende ude i det danske landskab, når man kan se, at nogle ganske få mennesker tjener rigtig mange penge, mens man selv synes, at man har alle ulemperne. Så det skal der gøres op med, og det bliver en af de vigtige opgaver at sikre, at vi får et langt bredere folkeligt ejerskab til de vedvarende energikilder, der kommer til at udgøre vores energiforsyning i årene fremover.

Så må vi også erkende, at det bliver vigtigt at fokusere på noget af det, som der ikke er blevet fokuseret ret meget på indtil nu. Geotermi er et af områderne. Her er det jo rigtigt, som der også er blevet sagt i debatten, at regeringen ligesom ved at komme med nogle ideer om, at der skal gives nogle penge til nogle forsøgsprojekter, så måske rammer ved siden af det, der er behovet, i hvert fald hvis man spørger dem, der gerne vil sætte gang i geotermi. For de beder jo om at få en forsikringsordning, sådan at de kan gennemføre nogle investeringer, som kan være risikofyldte, uden at risikere, at hele varme-

værket går fallit, hvis det viser sig, at man ramte ved siden af. Og det er faktisk ganske vanskeligt ikke ind mellem at ramme ved siden af. I gennemsnit er det en rigtig god forretning at investere i det, men for det enkelte varmeværk kan det godt være problematisk.

Vi har i Danmark også i meget, meget voldsom grad forsømt at give solenergien bedre vilkår. Det kan jo godt være, at der ikke skal så meget mere til nu end at lave en mulighed for, at man udbygger den ordning, der handler om, at elmåleren kan køre baglæns, sådan at den kan blive udvidet til at omfatte en bredere målgruppe og kan få et større omfang, og at man på den måde kan nøjes med en forholdsvis enkel ordning. Men jeg tror i hvert fald, det også er en af de ting, der bliver meget fokus på.

Jeg syntes, det var spændende, at hr. Per Dalggaard nævnte, at man kunne udvide PSO-afgiften – som vistnok hverken er en afgift eller en skat, og som derfor kan sættes op, uanset om man har skattestop eller ej – til at omfatte andre områder end el. Det er jeg helt enig med hr. Per Dalggaard i, og jeg vil endda gå endnu længere end SF's fru Anne Grete Holmsgaard, som sagde, at man kunne udvide det til varmeområdet, og sige, at man også kunne udvide det til at omfatte transportsektoren. Kendsgerningen er jo, at vi intet har gjort, der for alvor kan reducere CO₂-udslippet på transportområdet, på trods af at vi har noget så fint som et grønt transportforlig, som alle partier undtagen Enhedslisten er med i. Til gengæld ved alle også godt, at det ikke betyder, at transportsektoren kommer til at leve op til CO₂-målsætninger i forhold til at reducere udslippet. Så det er, synes jeg, en rigtig god og spændende tanke, at vi altså også ad den vej kan skaffe flere penge til omstillingen til vedvarende energi.

Det gode ved det – og det skal være min sidste bemærkning, inden formanden bliver utålmodig – er jo, at det var rigtig dejligt, at Klimakommissionen kom med en rapport, der viste, at det, oppositionen sagde, kunne lade sig gøre, og at det også hang sammen økonomisk. Det ville også have været underligt, hvis de var kommet med noget andet, for der var, inden den rapport kom, et utal af rapporter, som viste præcis det samme. Så derfor er det måske lidt ærgerligt, at der skulle sådan en rapport til, før erkendelsen kunne brede sig, i hvert fald i dele af regeringspartierne og måske næsten ind i dele af det parlamentariske bagland for regeringen.

Kl. 12:47

Formanden :

Tak. Der er ønske om en kort bemærkning fra hr. Per Dalggaard.

Kl. 12:47

Per Dalggaard (DF):

Jeg fik bekræftet, at hele venstrefløjens energi- og klimapolitik er baseret på følelser i stedet for fakta. I forbindelse med CO₂-udledningen vil jeg spørge, om det virkelig er sådan, at også Enhedslisten synes, at den procentvise udledning er nemmere at forholde sig til og bedre for klimaet end den nominelle udledning.

Kl. 12:48

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 12:48

Per Clausen (EL):

Nu begrundes hr. Per Dalggaard jo ikke yderligere, hvilke følelsesmæssige argumenter jeg har fremført, men det kan jo godt være, at der har været nogle. Det må jeg indrømme at jeg ikke selv har opdaget. Jeg troede faktisk, at jeg for en gangs skyld holdt et fuldstændig følelsesløst indlæg.

Men til hr. Per Dalggaards spørgsmål: Jeg tror, det bliver meget vanskeligt for Danmark at møde op til internationale forhandlinger med store lande, f.eks. Kina, og sige: I skal reducere, for I er så mange. Vi behøver ikke, for vi er så få. Jeg tror, hr. Per Dalggaard må er-

kende, at i den politiske virkelighed kommer han ikke ingen vegne med den slags argumenter.

Kl. 12:48

Formanden :

Hr. Per Dalggaard.

Kl. 12:48

Per Dalggaard (DF):

Danmark har verdens mest effektive energiproduktion overhovedet. Vi udleder meget, meget lidt CO₂ fra vores industri. At vi så kun er det antal mennesker, vi er, gør, at vi pr. indbygger derfor har en vis procentsats, og det er jo en anden ting. Men det er dog trods alt den nominelle værdi af det, der udledes, der betyder noget for klimaet. Det er jo klimaet, det handler om, ikke sandt? Den mængde, vi udleder, er så minimal, som jeg har fremført tidligere, at den ingen betydning har. Men det er jo ikke, fordi vi så ikke skal gøre noget. Vi gør noget allerede nu, men det er bare ikke nok ifølge venstrefløjten. Det skal være mere og mere og flere og flere afgifter. Ja, ja, så forsvinder alle vores virksomheder til udlandet. Det er resultatet.

Kl. 12:49

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 12:49

Per Clausen (EL):

Hr. Per Dalggaard fik det næsten til at lyde, som om grunden til, at vi har et stort CO₂-udslip pr. indbygger i Danmark, er, at vi producerer en frygtelig masse i vores industri, som vi så sender ud af landet, og på den måde påtager vi os en ekstra byrde i forhold til CO₂-udslippet. Der bliver jeg nødt til at sige til hr. Per Dalggaard, at det i hvert fald er et helt nyt synspunkt. Jeg har endnu ikke mødt nogen, som ikke erkender, at danskerne i forhold til deres forbrug har et betydeligt større CO₂-udslip, end hvis man tog udgangspunkt i produktionen i Danmark. Dem har jeg ikke mødt. Så vi har altså en måde at leve på, som fører til et ret stort CO₂-udslip.

Jeg vil bare gentage over for hr. Per Dalggaard, at jeg ikke tror, at det har nogen mening, at f.eks. borgerne i et par af de rigeste kommuner i Nordsjælland meddeler: Vi er så få, at det i grunden ingenting betyder, om vi betaler skat. Det kunne I andre godt dække for os. Jeg tror ikke, det holder. Jeg tror heller ikke engang, at Dansk Folkeparti støtter det. Det er på samme måde her. Hvis man rejser ned til Afrika og skal forhandle og siger, at vi er så få, at vi næsten ikke forurener, og derfor må I virkelig holde igen, tror jeg altså ikke, man kommer nogen vegne.

Kl. 12:50

Formanden :

Tak til hr. Per Clausen. Der er ikke flere korte bemærkninger.

Så er det klima- og energiministeren.

Kl. 12:51

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Tak for en god debat. Jeg kan selvfølgelig ikke dy mig for lige at sige, at hvis man kom ind i dette rum og lyttede til debatten og kom fra udlandet, ville man måske nok have undret sig en anelse over, at det sådan flere gange blev nævnt, at vi ikke er ambitiøse i Danmark. På et tidspunkt var det lige ved at lyde, som om Danmark nærmest er sådan et sort får.

Der må jeg nok bare lige tillade mig her at referere til nogle af de forskellige reaktioner, der har været på regeringens energistrategi. Jeg vil ikke stå og læse op, men man kan jo bare forholde sig til, hvad præsidenten for Sydkorea sagde i går, man kan forholde sig til, hvad præsident Obama har sagt, man kan forholde sig til, hvad den

tyske miljøminister har sagt, man kan forholde sig til, hvad den britiske energiminister har sagt, eller hvad The Economist' separate energiafdeling har sagt om strategien. Man kan også forholde sig til, hvad de har sagt i Clean Energy Ministerial, der er sådan en slags G20-gruppe for verdens største energiforbrugere, og hvor Danmark så er med, ikke på grund af vores energiforbrug, men fordi vi har noget at byde på inden for vedvarende energi og selvfølgelig også qua vores store engagement i klimaforhandlingerne.

Hele vejen rundt er der altså stor beundring for og stor accept af, at vi er det første land, der har fremlagt en strategi for, hvordan man kan blive uafhængig af fossile brændsler i 2050. Og hvad man også især noterer sig er, at vi har pengene med, at vi jo altså er klar til at sige, hvordan vi så skal finansiere de her forskellige initiativer.

I EU-kredsen er det også sådan, at der sidder man og udveksler synspunkter og udveksler planer, og der er der også stor interesse for planen. Så jeg synes måske nok, at det er interessant, at der er nogle, der ønsker at være endnu mere ambitiøse, og det er heller ikke første gang, jeg hører det. Men så er det nu engang sådan, at så skal man også på det her felt anvise den klare finansiering. Det kan så være, at den måske kommer i 2020-planen fra oppositionens side, det skal jeg ikke kunne sige. Så man skal selvfølgelig hele tiden forholde sig til – og det var jeg inde på, da jeg sådan startede debatten, da jeg var oppe på talerstolen første gang – at man så også skal finde balancen, når man ser på den del af dansk erhvervsliv, som er meget konkurrenceudsat, og som er meget energitungt.

Så det er det, der er udfordringen, når man fra oppositionens side siger, at vi skal være endnu mere ambitiøse, selv om jeg selvfølgelig må sige, at den kritik, der lyder, at vi ikke skulle være ambitiøse, kan jeg simpelt hen ikke skrive under på, og det er der altså nok heller ikke særlig mange andre der kan, når man tager og kommer lidt op i luften og selvfølgelig også tager det internationale med.

Så er der blevet nævnt mange forskellige ting. Jeg vil tillade mig at komme med sådan tre nedslag.

Jeg synes, at noget af det, der er det helt, helt centrale, er, at vi bliver ved med at investere i forskning, udvikling og selvfølgelig også i uddannelse inden for det grønne område. Gør vi ikke det, bliver det simpelt hen ikke her, virksomheder placerer deres udviklingsafdelinger. Og gør vi ikke det, bliver det også meget vanskeligt for os at bevare produktionen, for uden at vi har helt, helt topmedarbejdere på det her felt, og uden at det hele tiden er her, man får testet den nye energiteknologi, bliver det altså meget vanskeligt.

Derfor var det også glædeligt, at vi lige her i sidste uge, for at bare at nævne et eksempel, kunne melde ud om Green Labs og det her testfacilitetscenter, og hvor LORC, det tidligere Lindøværft, nu kan blive et nyt testfacilitetscenter for vindmøller. Og der er jo især også en ny testbænk på Bornholm inden for smart grid-teknologien. Der er det vigtigt at vi hele tiden udvikler os og dermed er i stand til at bevare de styrkepositioner, vi har.

For det er rigtigt, hvad der blev sagt, jeg mener det var fra fru Anne Grete Holmsgaards side, nemlig at de seneste tal, vi har fået om vores energieksport, ikke var munter læsning, det var jo gået ned. Og det er også rigtigt nok, at vareeksporten generelt er gået op. Så det synes jeg selvfølgelig giver noget stof til eftertanke. Nu er der jo altid sådan, at når man graver lidt ned i tallene, bliver man ofte lidt klogere. Noget, jeg bl.a. synes var lidt interessant, var, at der var en ordre på 2 mia. kr. til Sydkorea, en sådan enkeltstående ordre, og det var altså inden for containerskibsområdet, så vidt jeg er informeret, så det havde ikke noget med vindmøller at gøre som sådan.

Så må man også sige, at det, man hørte dele af erhvervslivet svare, da de så disse tal, var, at det da giver den her lille huskekage, eller hvad det nu hedder på dansk. Pas nu på; man skal være opmærksom på, at man ikke får lønomkostningerne til at stige yderligere i Danmark og skatten til at stige yderligere, altså: Kære politikere, pas

nu på med rammevilkårene, så I ikke kommer til at gøre det vanskeligere for os.

Hvad jeg også i min dialog med erhvervslivet har kunnet konstatere er, at der åbenbart også er noget, der hedder grøn protektionisme. Generelt kan jeg jo godt vedkende mig alt det, der er grønt, men når det lige er ordet protektionisme, der kommer efter det grønne, er jeg mildest talt ikke begejstret.

Kl. 12:56

Det er selvfølgelig en hård anklage at sige, at der er tale om grøn protektionisme, også på EU-området, så der skal man selvfølgelig have fakta på plads. Men det er i hvert fald en diskussion, som vi vil rejse, når Danmark overtager formandskabet, altså hele diskussionen om, hvordan vi får etableret et grønt indre marked uden handelsbarrierer og uden tekniske handelshindringer.

Så var vi også var lidt inde på EU-delen med hensyn til milepæle fremadrettet, og der svarede jeg indledningsvis i forbindelse med de første spørgsmål, at vi ser positivt på det. Vi bliver selvfølgelig nødt til på sigt at se på, hvad vi gør i 2030, 2040 og 2050, ellers kommer vi ikke til at indfri vores overordnede mål.

Så var der sådan lidt en misforståelse, det tror jeg godt jeg vil tildele mig at sige, om vores rolle i EU. Jamen rollen er lederskab, vi har jo samlet kredsen af få lande, der er desværre ikke så mange endnu. Jeg var inde på før, at det jo stadig kun er Danmark og Storbritannien, der har et mandat til at sige, at vi skal nå de 30 pct., men der er dog en række lande, ikke mindst en række landes miljøministre, der siger, at de ønsker at være lidt mere ambitiøse. Så må de så bag efter hjem og se, om de kan overbevise finansministeren og kansleren – for nu at afsløre, hvem en af kollegaerne er som har den udfordring.

Vi har samlet de lande og diskuterer ikke alene det med de 30 pct., men diskuterer også, hvad vi skal gøre på et globalt niveau med hensyn til klimaforhandlingerne, vi diskuterer anden forpligtelse i forbindelse med Kyotoaftalen for også lige at kaste det ind, og også, hvad vi gør med EU's langsigtede mål, altså om man skal have milepæle i 2020, 2030 og 2040 og derudaf.

En anden misforståelse gik sådan lidt på, at når nu EU skal gå til de 30 pct., og det skal EU jo i henhold til vores holdning, er det altså EU i fællesskab, der går til de 30 pct. Det er ikke sådan, at man bare kan overføre det på Danmark og sige: Nå, men når EU skal gå til 30 pct., skal Danmark også gå til 30 pct. For det afhænger fuldstændig af, hvordan byrdefordelingen skal være mellem landene, og så afhænger det af, hvordan balance skal være mellem det såkaldt kvotebelagte område og det ikkekvotebelagte område. Og det ved vi ikke noget om. Det er præcis den diskussion, vi gerne vil have i EU, men indtil videre sidder vi til nogle uformelle møder i den her lille kreds og diskuterer, hvordan vi kan løfte den debat, så der er vi altså slet ikke endnu.

Sidst vil jeg sige lige noget om olie og gas. Ja, det indgår så også i strategien, at vi vil have mere olie og gas op. Og det er egentlig ganske simpelt, for vi kommer til også at skulle bruge flere fossile brændsler i den overgangsperiode, indtil vi så kommer frem til 2050.

Så på den måde hænger det altså godt sammen i min optik. Det er jo altså også sådan, at vi her har en betydelig styrkeposition i forbindelse med offshoreområdet, tag bare hele Esbjergområdet. Og den viden, man oparbejder med hensyn til at få olie og gas op ude i Nordsøen, ja, den kan man åbenbart også ofte bruge i forbindelse med andre offshoreaktiviteter, f.eks. på vindområdet.

Så kan man så altid diskutere – og det forstår jeg så også at bl.a. hr. Per Clausen gjorde – om den aftale, der blev indgået i 2003, var god nok osv., og nu begynde at sige, at nu er olieprisen sådan. Vi kan nok hurtigt blive enige om, at olieprisen går op, og den går ned en gang imellem. Det, jeg bare forholder mig til med den aftale, der er indgået, er, at regeringen har været i stand til at få imellem 24 og 36 mia. kr. årligt i forbindelse med den aftale for aktiviteterne i

Nordsøen. Ved høje oliepriser får staten nu mere end 70 pct. af overskuddet. Jeg synes faktisk, at en marginalskat på 70 pct. er ret høj, og man skal måske være sådan temmelig dedikeret socialist eller gå ind for socialisme med stort s for at mene, at en skat på 70 pct. ikke er høj nok, men det kan vi selvfølgelig altid diskutere.

Lige til sidst vil jeg takke for debatten endnu en gang og så også sige, at jeg ser frem til de konstruktive drøftelser, som vi er gået i gang med, om, hvad jeg håber bliver et bredt energiforlig. Man kan fornemme, at det også er noget, der bliver efterspurgt fra branchens side, nemlig at vi får rammevilkårene på plads, så de også kan se, hvor det er, vi bevæger os hen. Og så kan vi også sende det klare signal, at ikke alene var vi det land i verden, der var i stand til at skrue den første strategi sammen som et forslag, vi var også det første land, der var i stand til at vedtage den, så det altså blev til konkret handling. Og konkret handling er som oftest noget mere interessant end flotte strategier, især hvis de løber ud i sandet. Tak.

Kl. 13:01

Formanden :

Der er ønske om korte bemærkninger, først hr. Per Clausen.

Kl. 13:01

Per Clausen (EL):

Ministeren sagde, at oliepriser går op og ned, men er ministeren ikke enig med mig i, at når man laver en aftale baseret på en oliepris frem til 2010 på 22 dollar pr. tønde og ser på den almindelige prisudvikling, hvor prisen jo i dag er oppe på 115 dollar og sådan set både har været højere og lavere, det medgiver jeg, men dog sjældent på 22 dollar siden, så er man nok gået helt galt i byen?

Det andet, jeg gerne vil spørge ministeren om, er: Er ministeren enig med mig i, at den olie, der er ude i Nordsøen, sådan set er ejet af det danske samfund? Man betaler f.eks. A.P. Møller for at hive olien op. Synes ministeren ikke på den baggrund, at det er underligt, at man laver en aftale om at udføre en bestemt opgave, og at den aftale så medfører, at operatøren kan tjene rigtig, rigtig meget ekstra på at udføre den opgave, uden at vedkommende har været nødt til at investere mere, og uden at vedkommende har været nødt til at arbejde mere?

Kl. 13:02

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:02

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Årsagen til, at jeg sagde, at olieprisen til tider går op og så ned, er, at jeg jo i den offentlige debat om vores energiudspil har gjort en del ud af, at prisstigningen, der har været på olien, har smækket en ekstraregning på dansk erhvervslivs bord på 2 mia. kr. Så synes jeg, at jeg også herfra må sige, at olieprisen altså også godt kan falde, og vi har jo da set et betydeligt fald lige på det seneste. Det var sådan set det, der var den overordnede pointe og grunden til, at jeg ønskede at drage det ind i sammenhængen her.

Altså, jeg kan kun sige, at den aftale, der er indgået, jo af gode grunde er indgået meget før min tid – jeg forstår, at det var i 2003. Der er det jo forkert, at man nu efterfølgende siger, at de store stigninger i olieprisen har ændret forudsætningerne for Nordsøaftalen, og at det så også på en eller anden måde skulle kalde på en genforhandling, som jeg har kunnet læse mig til i pressen. For der blev faktisk, har jeg ladet mig orienteret om, gennemført følsomhedsberegninger i 2003 af oliepriser op til 100 dollar pr. tønde, og de viste faktisk også dengang, at aftalen var meget robust over for prisstigninger.

Formanden :
Hr. Per Clausen.

Kl. 13:03 derlagt krav om udbud, men opgaven med at indvinde nordsøolien har aldrig været i udbud.

Kl. 13:03

Derfor er det forkert at kigge på marginalbeskatningen. Man burde i stedet for se på, hvad staten er nødt til at betale for at have nogle operatører, der selvfølgelig skal have en ordentlig indtjening, og som skal have betaling for deres investeringer, og derfor går den der med marginals-katten ikke.

Kl. 13:06

Per Clausen (EL):

Jeg kan også godt huske, at man lavede følsomhedsberegninger op til 100 dollar. Jeg tror, at en del af de undersøgelser blev gennemført, fordi der blev stillet spørgsmål om det. Jeg mener at kunne huske, at den daværende energiminister var meget omhyggelig med at gøre opmærksom på, at det var nogle teoretiske regnestykker, der næppe havde nogen sandsynlighed bag sig.

Jeg vil bare spørge klima- og energiministeren, om hun ikke er enig med mig i, at når man betaler nogle for at udføre et stykke arbejde – og det er sådan set meget enkelt det, man gør her – og man så gør det på en præmis, der hedder, at man forventer, at priserne er på et ganske bestemt niveau, og det viser sig at være fuldstændig forkert, og det så giver en massiv ekstrairndtægt til den, man har sat til at udføre arbejdet, så ville det være rigtig godt, hvis man havde mulighed for at lave en genforhandling, så ville det være rigtig godt, hvis man havde mulighed for at lave om på de aftaler, man havde lavet.

Kl. 13:04

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:04

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jamen jeg ønsker ikke at lave om på noget. Og det gør jeg ikke af den simple grund, at den aftale, der er blevet indgået, har været en win-win-situation, en gevinst for begge parter, altså både for staten og for virksomhederne. Man kan jo bare se på de tal, som jeg også refererede til lige før, hvor meget det har givet ekstra i den danske statskasse.

Jeg ville være stærkt bekymret for at rulle noget tilbage og begynde at lave noget med tilbagevirkende kraft, for jeg ønsker sådan set nu, som jeg også var inde på før, at få mere olie og gas op. Så jeg vil ikke skabe usikkerhed om, hvad det er for vilkår, vi byder denne sektor i Danmark. Og det mener jeg at vi ville gøre, hvis vi f.eks. lod os inspirere af, hvad man har gjort i Storbritannien, hvor man jo pludselig har ændret skattevilkårene. Det har allerede skabt betydelig debat. Vi ved selvfølgelig ikke, hvad konsekvenserne bliver endnu.

Kl. 13:05

Formanden :
Så er det fru Anne Grete Holmsgaard for en kort bemærkning.

Kl. 13:05

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg synes egentlig, det er mærkeligt, at ministeren er så lidt optaget af de milliarder, der ligger i olien og gassen i Nordsøen, når man tager i betragtning, at der virkelig bliver talt på de helt små knapper, når vi diskuterer investeringer i vedvarende energi og energibesparelser. Derfor synes jeg, at det ville være godt, hvis ministeren også ville være lidt mere optaget af, hvad vi får ind på den olie og gas, der jo er vores, altså samfundets ejendom.

Under normale omstændigheder ville man jo have sagt, at vi skal have en operatør eller flere operatører ude i Nordsøen til at hive olien og gassen op. De skal selvfølgelig have betaling for deres investeringer, og de skal tjene på det. Men det ville man jo normalt lade gå i udbud. Altså, ganske små opgaver i det danske samfund er un-

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:06

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jeg kan kun sige, at jeg så sandelig er meget optaget af, at vi får mere olie og gas op, fordi det jo selvfølgelig også kommer til at skæppe i den danske statskasse. Det er jo også derfor, at det indgår i vores energistrategi, selv om man måske nok umiddelbart kunne spørge, hvorfor der står et afsnit om olie og gas, når vi skal have en strategi for at blive uafhængige af fossile brændsler. Men jeg har jo lige redegjort for, hvorfor jeg synes, at det er vigtigt.

Det er jo også sådan, at jeg lige netop har samlet industrien i et nyt dialogforum for præcist at finde ud af, hvad det er, der skal til, for at vi kan udnytte de ressourcer, der er. Jeg har bare den tilgang, at for at få mere olie og gas op og dermed få flere penge i statskassen skal vi ikke fokusere på at rulle noget tilbage eller ændre noget, nej, vi skal se på den syvende udbudsrunde. Det er i den, også med hensyn til CO₂-injektion, der vil være chance for, at vi for alvor kan udnytte de ressourcer, der er. Det er det, jeg koncentrerer mig om.

Kl. 13:07

Formanden :
Fru Anne Grete Holmsgaard.

Kl. 13:07

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg synes, det er en noget ubekymret omgang med de midler, de milliarder, vi alle sammen har brug for, at man ikke ser lidt nærmere på det her område. Altså, syvende udbudsrunde, jamen fint nok, men det er jo kun en lille del af det. Forudsætningerne er jo ændret ganske kraftigt fra dengang, da Nordsøaftalen blev lavet i sin tid. Dengang forventede man en oliepris på under 30 dollar pr. tønde. Og jeg kan bekræfte, at der blev lavet følsomhedsberegninger, for det var mig, der bad om, at de blev lavet. Svaret fra den daværende energi- og økonomiminister Bendt Bendtsen var, at det var nærmest sådan lidt komisk at spørge om en oliepris på 50 dollar eller 100 dollar, for det sker jo aldrig.

Men de blev lavet, og nu, da vi faktisk er oppe på en mangedobling af olieprisen i forhold til det, der var grundlaget, burde vi sætte os ned og spørge: Er det en rimelig fordeling af værdierne mellem de selskaber, der er operatører i Nordsøen, og statskassen? Efter min mening er det ikke nogen rimelig fordeling.

Kl. 13:08

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:08

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Nej, men det er så bare her vores veje skilles.

Hvad angår den aftale, der er indgået, har jeg refereret til tallene og til, hvad den har givet til statskassen. Den har også gjort kagen større, kan jeg sige, og det skal vi også forholde os til, for der er en risiko for, at hvis vi bare skruer og skruer på skatteskruen, ønsker man pludselig ikke at gennemføre sine investeringer i Danmark, og

så kommer der altså ikke flere penge i vores kasse, for nu at tage en meget direkte udgave.

Vi har set, hvad der er sket i Storbritannien. Der er betydelig usikkerhed om, om man skal fortsætte med investeringer. Der er allerede nogle olieselskaber, der siger, at det vil de nu tage til efterretning, de vil tage det op og diskutere med sig selv, om de ønsker at fortsætte.

Så kan man også bare spørge: Hvordan skulle man skrue sådan et system sammen? Skulle det være sådan, at når olieprisen faldt, skulle der være en ny forhandling her i Folketinget, en ny diskussion, og så skulle man begynde at sige, at nu skulle man vedtage så og så mange ekstra midler til de danske olieselskaber?

Det her område kræver altså om noget ekstremt stabile rammevilkår. Derfor vil jeg ikke ændre på noget fra 2003, nej, det, jeg vil gøre, er at se på, hvordan vi kan få mere olie og gas op, ikke mindst i forbindelse med den syvende udbudsrunde.

Kl. 13:09

Formanden :

Så er det hr. Jørgen Poulsen for en kort bemærkning.

Kl. 13:10

Jørgen Poulsen (RV):

Jeg synes ikke, at vi fik noget svar på, hvad regeringen har i tankerne, når det gælder de grønne afgifter, som vi har aftalt i det grønne forlig i 2009. Kan vi ikke komme det lidt nærmere? Kommer der nogen initiativer, og agter man at føre det, som blev aftalt, ud i livet?

Kl. 13:10

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:10

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Man kan sige, at det helt centrale initiativ, som jeg så har foreslået i vores energistrategi, er, at man nu skal gå i gang med et serviceeftersyn af vores afgifter, en egentlig kulegravning af vores afgiftssystem. For vores afgiftssystem er ikke skruet sammen til den nye tidsalder, hvor vi skal være uafhængige af fossile brændsler, det er skruet sammen til den gamle.

Der forstår jeg på de kloge på det felt, og det er selvfølgelig embedsmændene, at det så tager ca. 2 år at lave den analyse. Det er altså et betydeligt arbejde, ikke mindst fordi vores afgiftssystem – og det kan vi nok hurtigt blive enige om – er særdeles komplekst.

Kl. 13:11

Formanden :

Hr. Jørgen Poulsen.

Kl. 13:11

Jørgen Poulsen (RV):

Jeg ville naturligvis have fulgt op med at spørge om, hvornår det så kunne være færdigt. Jeg forstår så, at det er om 2 år. Vi ser frem til det. Og tak for det.

Kl. 13:11

Formanden :

Tak til ministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Så er forhandlingen sluttet.

Afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted på tirsdag, den 17. maj 2011.

Kl. 13:11

Formanden :

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 17. maj, kl. 13.00.

Jeg skal henvise til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside. I øvrigt skal jeg henvise til ugeplanen, der ligeledes fremgår af Folketingets hjemmeside.

:

Mødet er hævet. (Kl. 13:11).